

Ανατολικόν μέρος τῆς Γαλιλαίας, ἢ κατὰ τὴν εἰς τὴν Θάλασσαν τῆς αὐτῆς, ὁ δὲ ἄλλος προχωρεῖ πρὸς τὴν Δύσιν, καὶ προσλαμβάνοντες ποταμοὺς καὶ ἄλλους ῥυάκας, κατεβαίνοντες ἀπὸ τὸ ὄρος Ἐφραΐμ, καὶ ἀπὸ τῆς πλησιόχωρα μέρους τῆς Σαμαρείας, ἢ ἐπὶ κάμπυς ἐπὶ καλεμένους Ἐσδρελών, ἢ τρέχοντες καὶ αὐτὸς τὸ πρὸς Δυσμαὶς ἄλλο μέρος τῆς Γαλιλαίας, ἢ φθάνοντες ἕως ἐπὶ πρόποδας τῆς Καρμηλῆς ὄρους, ἔνθα ὁ Προφήτης Ἡλίας ἀπέκτεινε ἐπὶ ἱερεῖς τῆς Βαβυλῆ, ἕως τέσσαρα μίλια μακρὰ ἀπὸ τῆς Πτολεμαΐδα, τελευταῖον εἰσέρχεται ἐκεῖ πλησίον ἐν τῇ μεγάλῃ Θαλάσσῃ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΨΝΝΑΤΟΝ.

Περὶ τῶν Λιμνῶν, τῶν καὶ Θαλασσῶν ὀνομαζομένων τῆς αὐτῆς Ἀγίας Γῆς.

Ἐχει δὲ ἡ Παλαιστίνη διαφόρους Λίμνας, πλεονεχῶς εἶναι διαβόητοι· καὶ ἡ μὲν μία καλεῖται Γενσαρέτις, ἢ Γενσαρέτ, ἢ Τιβεραίας, ἢ Θάλασσα Γαλιλαίας, ἡ δὲ ἄλλη, Θάλασσα Νεκρά. ἡ μὲν ἐν Λίμνῃ Γενσαρέτ, καθὼς ἢ ἡ Νεκρά, λέγονται Θάλασσαι, διότι οἱ Ἑβραῖοι συνηθίζουσι μὲν τὸ ὄνομα τῆς Θαλάσσης νὰ ὀνομάζωσι καθεὶ Λάκκον εἰς τὸν ὁποῖον συναθροίζεται πλῆθος ὑδάτων, καὶ ντε γλυκὰ εἶναι, καὶ ντε ἀλμυρὰ, τὸ ὁποῖον τῆτο εἶναι συνηθισμῆιον ἢ εἰς ἄλλα ἔθνη, ὅθεν ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ Μετεώρων Βιβλ. πρώτῃ Κεφ. 13. λέγει, „ ὑπὸ τὸν Καύκασον Λίμνη, ἢ καλεῖται οἱ ἐκεῖσε „ Θάλατταν. ὁ Ἀγαθίας Βιβλ. 3. τῆς γὰρ Λίμνης, ἢ μικρὰν Θάλασσαν ὀνομάζουσι (οἱ Κέλχοι δηλαδὴ) τὴν εἰς τὸν Εὐξείνου Πόντον ἐκροτῶ φερομένην.

Γενσαρέτ δὲ, ἀπὸ τῆς πλησίον Πόλιν Γενσαρέτ, τὴν ὁποῖαν οἱ Ἑβδμήκοντα Μιχαήλ τὴν ὀνομάζουσι Χενερέτ. ἢ ἐντεῦθεν ἡ προσεχὴς Θάλασσα εἰς ἐπὶ Ἀειθμὸς Κεφ. 34. Ἐδα. 11. ἢ Ἰησὺ τῆς Ναυῆ Κεφ. 12. Ἐδαφ. 3. λέγεται Χενερέτ.

Ἡ αὐτὴ Λίμνη λέγεται ἀκόμη καὶ Τιβεραίας ἀπὸ τῆς πλησίον Πόλιν Τιβεραΐδα. ὑπολαμβάνουσιν τινες πᾶς αὐτὴ ἡ Πόλις Τιβεραίας ὀνομάζετο ἕνα καιρὸν Γενσαρέτ, ἀλλὰ χωρὶς αἰτίας, διότι ἄς λέγει ὁ Ἰώσηπος, ἡ Τιβεραίας ἐκατασκάσθη ἀπὸ τὸν Ἡρώδην εἰς τιμὴν τῆς Τιβεραίας, ὅθεν ἔλαβε ἢ τὸ ἐπώνυμον. λέγεται ἀκόμη Θάλασσα Γαλιλαίας, ἐπειδὴ ἢ ἀείσκειται εἰς τὴν Ἐπαρχίαν τῆς Γαλιλαίας, ὀνομάζεται δὲ τὴν σήμερον Ταβαρία διεφθαρμένης ἀπὸ τῆς παρακειμένης αὐτῇ, ὡς εἶπομεν, Τιβεραΐδα, ἡ ὁποία εἶχε τεργύρτης τῆς τῆς Πόλεις, τὴν Τιβεραΐδα, τὴν Γενσαρέτ, τὴν Καπερναῦμ, τὴν Χωραζαῖν, τὴν Βηθσαΐδα, τὴν Γεργεσαῖ, τὴν Γάδαρα, ἢ ἄλλα Πολύχνια.

Τὰ νεράτης εἶναι ποτὰ καθαρά, ἢ νόσιμα, καὶ ἀπλῶς ὑγιέστατα.

Εὐεί-

Ευρίσκονται εἰς αὐτὴν καὶ ὀψάρια περισσὰ, καὶ διάφορα καὶ τὸ εἶδος.

Εἰς τὴν νῆσον Διαθήκην εἶναι πολυφύλων, ὅσον καὶ διὰ τὴν τῆς Κυρίας ἡμῶν εἰς αὐτὴν συχνὴν διάπλουν, ὅσον καὶ διὰ τὴν τῆς Μαθητῶν αὐτοῦ ἄγρην, καὶ ἄλλα διάφορα θαύματα. ἐν ταύτῃ τῇ Θαλάσῃ ρίπτοντες οἱ Μαθηταὶ (προσάξαντος τῆς Κυρίας, Γωαί. 21.) ἔλαβον εἰς τὸ δεξιὸν μέρος, εἴλκυσαν μεγάλας ἰχθύας ἑκατοντηκονταετρεῖς, εἰς τὸν ὁποῖον ἀριθμὸν περιλείονται ὅλα τὰ διάφορα εἶδη τῶν ἰχθύων (καθὼς θέλωσιν οἱ περὶ Ζώων Ἰστορίας ἀκριβεῖς Συγγραφεῖς) τὸ ὁποῖον ἐπροσήμουν, ὅτι διὰ τῆς κηρύξεως τῶν Ἱερῶν Ἀποστόλων, εἶχαν νὰ ἐλκυσθῶσιν ἀπὸ τῆς ἀλμυρᾶς ὕδατος τῆς Εἰδωλολατρίας, καὶ οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἀγγεῖς, καὶ οἱ πλάσιοι, καὶ οἱ πέντες, καὶ κάθε γένος ἀφρώπων εἰς τὸ Φῶς τῆς Δοξείας, καὶ Θεογνωσίας. διὰ ταύτης διέρχεται καὶ ὁ Ἰορδάνης. Λιβαφανῶσι δὲ εἰς τε τὸ μῆκος, καὶ πλάτος αὐτῆς οἱ Συγγραφεῖς, ὅμως ὁ Γώσηπος τῆς δίδει πλάτος μὲν σταδία 40. μῆκος δὲ 100. γράφων οὕτως αὐτολεξεῖ περὶ Ἰουδαϊκῆς Πολέμου Βιβλ. 3. Κεφ. 9.

„ Ἡ δὲ Λίμνη Γενσαρὲς μὲν ἀπὸ τῆς προσεχῆς Χώρας καλεῖται, σταδίων δὲ
 „ εὖρος οὖσα τεσσαράκοντα, καὶ πρὸς τέτοις ἐτέρων ἑκατὸν τὸ μῆκος, γλυκεῖα
 „ τε ὅμως ἐστὶ, καὶ ποτιμωζέτη. καὶ γὰρ τῆς ἐλαδὸς παχύτητος ἔχει τὸ νάμα
 „ λιπτότερον, καθαρὰ τε ἐστὶ πάντοθεν, Αἰγιαλοῖς ἐπιλήγουσα, καὶ ψάμ-
 „ μω, πρὸς δὲ εὐκρατος ἀρύσασθαι, Ποταμῶν μὲν, ἢ Κελύων προσλευσέρα,
 „ ψυχροτέρα δ' ἢ καὶ Λίμνης διάχυσιν αἰεὶ μένουσα, καὶ τὸ μὲν ὕδωρ ἐκ ἀποδεί-
 „ χιόνος ἔκαστασθαι, ὅπερ θέρουσιν ποιεῖν ἔθος νυκτὸς τοῖς Ἐπιχωρίοις. γέ-
 „ νη δὲ ἰχθύων ἐν αὐτῇ διάφορα πρὸς ὅν ἀλλαχοῦ γεῦσιν τε, καὶ ἰδέσθαι, μέ-
 „ σσητε ὑπὸ Ἰορδάνου τέμνεται. Ὁ Νίγες λέγει, ὅτι ἡ περιμέτρος αὐτῆς πε-
 „ ρεῖχει μίλια 20.

Ἡ δὲ νεκρὰ Θάλασσα, λέγεται Θάλασσα Ἀλός, καὶ Ἀλυκὴ, Θάλασσα Σοδομιτικὴ, Θάλασσα Ἀραβα, Θάλασσα τῆς Ἐρήμου, Θάλασσα Πρώτη, Θάλασσα Ἀνατολικὴ, Λίμνη Ἀσφαλτίτις, καὶ Θάλασσα Νεκρά.

Θάλασσα Ἀλός, καὶ Ἀλυκὴ λέγεται, ἢ ὡς θέλωσιν πρὸς ἀντιδιαστολήν τῆς Γενσαρῆς, ἢ ὁποῖα εἶναι πότιμος, καὶ γλυκεῖα, ἢ τὸ ἀληθέςτερον, διότι γεννᾶται εἰς αὐτὴν ἅλας, καὶ ὅτι τῆς νεράτης εἶναι περισσότερον ἀλμυρὰ ἀπὸ τῆς νερά τῆς ἄλλων Θαλασσῶν.

Θάλασσα Ἀραβα, διότι πλησιάζει εἰς τὴν Ἀραβίαν. Θάλασσα τῆς Ἐρήμου, ἢ διότι πλησιάζει εἰς τὴν Ἐρημον Σιν, ἢ διότι παράκεινται αὐτῇ τόποι Ἐρημοί, καὶ μάλιστα πρὸς τὸν κληρὸν τῆς Γουδα κατὰ Νότον, ἢ τὸ κυριώτερον, διότι τῆς περισσότερα παραθαλάσσια τῆς μέρη εἶναι ἔρημα, πρὸς εἰδειξιν, καὶ σημεῖον τῆς Θεϊκῆς ὀργῆς ὅπερ ἐγένετο παρὰ τοῦ Ἀγίου Θεοῦ εἰς ὅν ποτὲ κατοικοῦντες αὐτὴν, ὅθεν λέγεται Κεφ. 10. τῆς Σοφίας, Ἐδαφ. 7. οἷς (ὁμιλῶντας διὰ τῆς Σέδομα, καὶ Γόμορρα, ἢτοι ὅν Πενταπολίτας) ἐπὶ μαρτύριον τῆς πονηρίας καπνίζομένη καθέστηκε χέρσος, καὶ ἀτελείαν ὥρας καρποφορῶντα φυτὰ, καὶ καὶ τῶν ὁποίων ἀγανακτῶντας ὁ Κύριος εἶπε τῶν Ἀβραάμ (Γεν. 18. 20)

κραυγῆ

κραυγή Σοδόμων, καὶ Γομόρρας πεπλήθυνται πρὸς με, καὶ αἱ ἀμαρτίαι αὐτῶν μεγάλαι σφόδρα.

Θάλασσα πρώτη τῆς Γεδαιᾶς, πρὸς ἀντιδιασολῶ τῆς μεγάλης, καὶ Συριακῆς.

Θάλασσα Ἀνατολική (Γεζεκ. 4. 7.) ὅτι αὐτὴ εἶναι τὸ Ἀνατολικὸν μέρος τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ τῆς Ἀγίας Γῆς.

Θάλασσα Σοδομιτικὴ, ἀπὸ τῆς Πόλεως Σοδόμων, ἣτις ἦτον Μητρόπολις τῶν ἐκεῖσε δεισκομένων ἄλλων Πόλεων.

Θάλασσα Νεκρὰ, διότι μήτε γεννᾷ, μήτε τρέφει, μήτε δεισκεται εἰς αὐτῶ κένενα ζωντανόν, ἔτε ὄψαμα, ἔτε ἄλλο ζῶον, εἰς πόσον ὅτι αὐτὸ Ἰορδάνης πλημμυρῶντας, ἤθελε κατεβάσῃ ὄψαμα εἰς αὐτῶ, ἢ δ' αὖτὸς ψοφῶσιν, ἢ ἐπαναστρέφονται ὀπισθεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ἄλλοθεν ἤθελε φέρῃ τινὰς νὰ ρίψῃ εἰς αὐτῶ κένενα ζωντανόν, τὸ ὅμοιον πάσχει, διότι ἀπλῶς κάθε ζῶον ἐν αὐτῶ ἀποθνήσκει.

Λέγεται Λίμνη Ἀσφαλτίτις, διότι ἀναβρῦει ἐκ τῶν πυθμῶνων αὐτῆς ἄσβεστος, ἣτις ἀέρχεται εἰς τὰ αἶμα βιαζομένη ὑπότινος πνέματος. Ὁμοίως γίνεται εἰς αὐτῶ καὶ πίσσα, καὶ θιάφι, καὶ ἄσβολος.

Περὶ ταύτης τῆς Λίμνης πολλοὶ πολλὰ, καὶ διάφορα λέγουσι, καὶ ἐκ μὲν τῶν ἀρχαίων ὁ Ἀριστοτέλης Βιβλ. 2. τῶν Μετεωρολογικῶν Κεφαλ. 3. ὁ Στράβων Βιβλ. 16. ἐν τῇ Σερβονίτιδι (διότι αὐτὸς συγχέει τὴν Σερβονίτιδα μετὰ τὴν Ἀσφαλτίτιδα Λίμνην) ὁ Γαλιένος Βιβλ. 4. Κεφ. 19. περὶ δυνάμεως τῶν ἀπλῶν φαρμάκων. ὁ Πausanias Βιβλ. 5. Κεφ. 7. ὁ Ἀφελκανὸς, ὁ Τάκιτος Βιβλ. 5. (ἐκ τῶν ὁποίων τὰ περισσότερα κατὰ τὸν ἐνεσῶτα καιρὸν ἢ πείρα, καὶ ἢ αἰσθησις δὲν τὰ δεισκεισιν ἀληθῆ) ἐκ δὲ τῶν νεωτέρων, Λατίνων μὲν ὁ Βροχάρδος, καὶ Ἀδελχόμιος, καὶ ἄλλοι διάφοροι, ἐκ δὲ τῶν ἡμετέρων, ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ οἱ ἔχοντες τὰ βιβλία τῶν ἄς τὰ σοχασθῶσιν ἐκεῖ, ἐπειδὴ καὶ τὸ παρὸν συντάγματιον δὲν συγχωρεῖ τὸ μήκος, ὅθεν σημειώνομεν μόνον τὰ πλέον πιστὰ, καὶ παρὰ πᾶσιν ὁμολογώμενα.

Αὕτη λοιπὸν δεισκεται εἰς τὴν Κοιλάδα ἐκείνην, εἰς τὴν ὁποίαν ἦσαν ἐκεῖναι αἱ θαυμασταὶ, καὶ περιέφημοι πέντε Πόλεις, δηλαδὴ τὰ Γομόρρα, ἢ Σεβεῖν, τὰ Σόδομα, ἢ Σηγῶρ, καὶ τὰ Ἀδαμὰ, τὰς ὁποίας ὕψερὸν ὁ δίκαιος κερτῆς Θεὸς, ὡς εἶπομεν, ὁ βδελυσσόμενος ὄντι ἀσελγεῖς, καὶ ἀσώτες, τὰς ἐκατάκαυσε, καὶ τὰς ἐκατάπόντισεν ὁμῆ μετὰ τὸν κατοικῆντας ὀλοτελῶς, εἰς παράδειγμα τῶν μετέπειτα γενησομένων ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἀκούοντες τὴν τοιαύτην φοβεράν κατὰ δίκην, νὰ τρέμωσιν ὅλας, καὶ νὰ ἀπέχωσιν ἀπὸ τῶν τοιαύτων μυσαρῶν ἀμαρτίας.

Εἰς αὐτῶ αὐτὸ ρίψῃ τινὰς πράγματα βαρῆ, δὲν βυθίζεται, ἀλλὰ πλέει ἐπάνωθεν ὡς ὁ φελλός, τὸ ὁποῖον καὶ ὁ αὐτοκράτωρ Οὐραστσιανὸς τὸ ἐδοκίμασεν, ἐπειδὴ καὶ δένοντας ἀνθρώπους τινὰς εἰς τὸ εἶναι ἀκινήτους, καὶ ρίπτοντάς τας εἰς αὐτῶ, δὲν ἐκατέβησαν εἰς τὸν βυθόν, ἀλλ' ἐπὶ πλέον ἐπάνωθεν, ὡς εἰς τὸν οἱ εἶδον

τες πλείν, ὅσον ἢ οἱ μὴ εἰδότες ἴσονται ἐπάνωτης, καὶ ἔτι τὸ ἕτερον ἕδεν διαφί-
 ρουσι, εἰς τὸ ὅποιον ἀμφιβάλλοντες ἢ ἡμεῖς, (ἔτι ἐν ἑξέσει Πρῆσβυτέρων διε-
 σκίμενοι) ἢ μὴ εἰδότες τὴν τέχνην παντελῶς τῆ κολυμβῆν, ἢ πλείν, ἐκά-
 μαμεν τὴν δοκιμὴν μόνοι μας, δηλαδὴ εἰσέβημεν εἰς αὐτὴν, καὶ ἐπλέμεν
 ἐπάνω, μετ' ὅλον ὅπου ἐπιτηδύσαμεν τῆ λόγῃ μας ὅσον εἰδόμεθα νὰ κατὰδύ-
 σωμεν.

Τὸ νερόντης εἶναι κατὰπικρον, ἢ παχύ. Ἐσάθη αὐτὴ εἶνα καιρὸν εἰδοξος, ἢ
 πολυφρύλλητος ἢ δὲ ἄλλα πολλα, ἀλλὰ μάλις διὰ τὰς διεσκομιένας εἰς αὐ-
 τὴν, ὡς εἴρηται, πέντε Πόλεις, τῶρα ὁμοῦ εἶναι συχαμερῆ, φθκτῆ, ἢ ἄ-
 γχιος, αὐτὴ αὐξάνεται πολλακίς ἀπὸ τῆ ὕδατος ὅτι κατεβαίνουσι ἀπὸ τὸν Λί-
 βανον, κατ' ἓν καιρὸν αἰαλίσει τὰ ἐκείσε χιόνια, ἢ καὶ ὅταν πέσωσι βροχαῖς
 περισσῆς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἢ ἢ εἰς τὴ Ὀρη τῆ Γαλααδ, τὰ ὅποια δεχό-
 μενος ὁ Ἰορδάνης, ἢ αὐξανόμενος, τὰ κατεβάσει ὅλα μέσα εἰς αὐτὴν, εἰς ἣν
 εἰσέρχεται ὁ Χείμαρρος Ἀρνῶν, ἢ ἄλλοι Ρύακις.

Ὅσοι γράφουσι δι' αὐτὴν, τὴν λέγουσι δυσωδῆ, καὶ ὅτι παντελῶς τεργύρου
 τῆς τὰ μὴ δεικνύονται μίτε δίδρα, μίτε χορῆα, μίτε ἄλλο εἶδος χλοηφό-
 ρον. ἢ ὅσον μὲν ποτε κινεμένη, ἢ ταραττομένη ὑπὸ τῆς αἰέμων, νὰ πρὸβῶν
 λη ἀτμὸν θειάδη, ἢ βαρύνοντα, τὸ εἶναι ἀκόλυτον, διότι εἴπομεν πῶς γεν-
 νῶ ἄσβεσον, πίσσαν, ἄσβολον, ἢ θειάφι, πλὴν τὰ εἶναι τὰ νεράτης καὶ φύ-
 σει τοιαῦτα, τὸ ἢ πείρα τὸ ἀποδοκιμάζει τὴν σήμερον, διότι ἡμεῖς εἰς αὐτὴν
 ἐνίφθημεν, ἢ ὡς εἴπομεν ἐκολυμβήσαμεν, μένωτες ἰκανὴν ὄραν ἐν αὐτῇ, ἢ
 δὲν αἰσθασθῆμεν τινὰ δυσωδίαν, κατὰς μίτε οἱ μετ' ἡμῶν ὄντες, ἀλλὰ καὶ εἰς
 πολλαὶς τόπῃς σιμα, ἢ τεργύρῃτης, ἢ μάλις εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον τὴν ἰπῶν
 ὀνομάζουσι Φέσκων, εἶναι ἢ ἢ γῆ χλοηφόρος, ἔχει ἢ χορῆα, τὰ ὅποια κοινῶς
 τῆ ἐπιχωρίῳ Ἀραβικῇ γλώσσῃ ὀνομάζουσι Λόζα, ἐνθα ἢ τὴν σήμερον γίνεται
 βοσκῆ Ἀραβικῶν ζώων, ἔχει ἢ δένδρα, αὐτὰ καλά ἢ αἰαφελῆ. εἶναι ὁμοῦ ἢ
 τὸ αἰληθέςατον, πῶς εἰς μερικὰς τόπῃς τεργύρῃτης δεικνύονται ἢ πέτραι κε-
 καυμέναι, ἐκ τῆς ὅποιων οἱ Ἀραβῆς αἰάπτουσι καὶ πῦρ ὡσαύτ' ἀπὸ ξύλα, τὰς
 ὅποιας ἢ πέτρας Σοδομιτικὰς ὀνομάζουσι, καὶ ὅταν καίωνται ἀγαίουσι πολλὴν
 δυσωδίαν, καὶ εἰς τὸ ἕτερον ἀναφέρεται ἴσως ἐκεῖνο τοῦ Στραβῶνος, ἐμιλῶν τὰς διὰ
 τὰ κύκλω τῆς τῆς Θαλάσσης, ἐπ' ὀνόματι τῆς Σερβονίτιδος, ἐν τῷ αὐτῷ εἰ-
 ρημένῳ Βιβλ. 16.

„ Τὸ δὲ ἔμπυρον τὴν Χώραν εἶναι, τὰ ἄλλα τεκμήρια φέρουσι πολλα, ἢ γὰρ
 „ πέτρας τινὰς ἐπικεκαυμένας δεικνύουσι τραχείας περὶ Μοασάδα, ἢ Σύριγ-
 „ γας πολλαχῶ, ἢ Γλυῶ Πετραδῆ.

Δὲν συμφωνῶσι οἱ Συγγραφεῖς μίτε εἰς τὸ μήκος, καὶ πλάτος αὐτῆς, διότι
 ἄλλοι θέλουσι νὰ ἔχη πλάτος μίλια ἕξ, μήκος δὲ ὁδοῦ ἡμερῶν τεσσαρῶν, ἢ
 πέντε, ἄλλοι ἄλλως, ὁ δὲ Γώσπκος Βιβλ. 4. Κεφαλ. 8 περὶ Ἰουδαϊκοῦ Πο-
 λέμου τῆς δίδει μήκος σταδία 580. πλάτος δὲ, 150. ὅς τις καὶ οὕτωσιν τὴν πε-
 ριγράφει.

„ Ἀξίον

„ Ἀξίον δὲ ἀφ'εγγήσασθαι καὶ τὴν φύσιν τῆς Ἀσφαλτίτιδος Λίμνης, ἥτις
 „ ἐστὶ πικρὰ μὲν ὡς ἔφλω καὶ ἄγχιος, ὑπὸ δὲ κηφότητος καὶ ἄ βαρυτάτῃ τῆς εἰς
 „ αὐτὴν ριφέντων αἰαφέρει, καταδύναται δὲ εἰς τὸν βυθὸν οὐδὲ ἐπιτηδύσασθαι
 „ ῥάδιον. ἀφικόμενος γὰρ κατ' Ἰσορίαν ἐπ' αὐτὴν Οὐρασιανός, ἐκίλευσέ τι-
 „ νας τῶν νεῖν ἐκ ἐπισαμένων, δεθέντας ὀπίσω τὰς χεῖρας ριφῆναι καὶ τοῦ βυ-
 „ θῆ, καὶ συτίβη παύσας ἐπινήξασθαι καθάπερ ὑπὸ πνέματος αἰὼν βιαζομένης.
 „ ἐστὶ δὲ ἐπὶ τῆς καὶ ἢ τῆς χρόας μεταβολῆς θαυμάσιος. τρεῖς γὰρ ἐκάστης ἡμέ-
 „ ρας τὴν ἐπιφάνειαν ἀλλάσσεται, καὶ πρὸς τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας αὐτοῦ γαί ποι-
 „ κίλας. τῆς μέντοι ἀσφάλτης κατὰ ποσσὶ μέρη βόλης μέλανας αἰαδιδωσιν,
 „ αἱ δὲ ἐπινήχονται τὸ, τε σχῆμα, καὶ τὸ μέγεθος ταύροις ἀκεφάλοις παρα-
 „ πλῆσαι. προσελαύνοντες δὲ οἱ τῆς Λίμνης ἐργάται, καὶ δρασσόμενοι τῆ συ-
 „ νεσῶτος, ἔλκουσιν εἰς τὴν σκάφη, πληρώσασιν δὲ ἀποκόπτειν ἐ ῥάδιον, ἀλλὰ
 „ δι' ἄνοιαν προσήρτηται τῷ μηρύματι τὸ σκάφος, ἕως αὐτὴ ἐμμένωσιν γυναικῶν
 „ αἵματι, καὶ ἔρω διαλύσασιν αὐτὴν, οἷς μόνοις εἴκοι. καὶ χρῆσιμος δὲ ἐ μὴ-
 „ νον ἐστὶν εἰς ἀεμονίας Νεῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀκεσι σωμάτων. εἰς ποσσὶ γοῦν
 „ τῆς φαρμάκων παρασμίγεται. ταύτης τῆς Λίμνης μήκος μὲν ὀγδοοῖκοιτα, καὶ
 „ πεντακόσιοι ράδιοι, κατὰ δὲ μέγεθος Ζαίριον τῆς Ἀραβίας ὑπεῖται, εὖρος
 „ δὲ πεντήκοιτα, καὶ ἑκατόν. γειτνιά δὲ ἡ Σοδομίτις αὐτῇ, πάλαι μὲν ἄδαι-
 „ μων γῆ, καρπῶν τε ἔνεκα, καὶ τῆς καὶ Πόλεις περιουσίας, νῦν δὲ κκαυμένη
 „ πᾶσα, φασὶ δὲ ὡς δι' ἀσέβειαν οἰκητόρων κεραυνοῖς καταφλεγῆναι. ἐστὶ γὰρ
 „ ἔτι λείψανα τῆς θείας πυρός, καὶ πέντε μὲν Πόλεων ἰδεῖν σκιάς, ἔτι δὲ καὶ
 „ τοῖς καρποῖς σποδία αἰαγεννωμένῃ, οἱ χροῶν μὲν ἔχουσι τοῖς ἐδωδίμοις ὀ-
 „ μοίαν, δρεψαμένων δὲ χερσῖν, εἰς καπνὸν αἰαλύονται, καὶ τέφρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ.

Περὶ τῆς Ἀγίας Γερουσαλήμ, δηλαδὴ περὶ τῆς σημασίας τῆς ὀνόματος αὐτῆς,
 καὶ εἰς ποῖον κληρὸν, καὶ φυλῆν ἐδίθη.

Αὐτὸ κατ' ἐπιτομὴν ἐπεεγράψαμεν τὴν Ἀγίαν Γῆν, ἀκόλουθον εἶναι καὶ
 εἰπόμεν διὰ τὴν θαίρετον Πόλιν αὐτῆς, τὴν Ἀγίαν δηλαδὴ Γερουσα-
 λῆμ, ἡ ὁποία χρηματίσασα Μητρόπολις τῆς Ἰουδαίας, καὶ ὑπερέχουσα τὰς ἄλ-
 λας Πόλεις κατὰ μέγεθος, καὶ μεγαλοπρέπειαν, ὅχι μόνον ταύτης τῆς Ἰου-
 δαίας, ἀλλὰ καὶ τῆς ὑψηλῆς ἀπάσης, ἔσαι κατ' εὐκλείαν, καὶ λαμπρότητα ἐπί-
 σημοί εἰσι Πόλεις, ἀπασῶν ποσσὶ τῶν μέτρων, καὶ ἀσυγκρίτως ὑπερανέστηκε,
 καὶ πάντοτε ἐσάθη τῆς Ἐπαρχίας ταύτης ἀρχαία, πρόκριτος, καὶ ἐπίσημος Πό-
 λις, κατὰ ὅς ὁ Εὐσέβειος λέγει, τὴν ὁποίαν καὶ ὁ Στράβων ὀνομάζει (Βιβ. 16.)
 Μητρόπολιν τῆς Ἰουδαίων, ὁ δὲ θεῖος Γερώνυμος εἰς μίαν αὐτοῦ Ἐπιστολὴν περὶ
 αὐτῆς ταῦτα γράφει.

„ Ἔπαγε εἰς τὴν Γένεσιν, καὶ θελεῖς εὖρεαι τὸν Μελχισεδέκ, Βασιλῆα Σα-
 λῆμ,

„ λήμ , Ἡγεμόνα ταύτης τῆς Πόλεως , ἔστις τότε εἰς τύπον Χριστῆ ἄρτον , καὶ
 „ οἶνον προσέφερε , καὶ τὸ μυστήριον τῶν Χριστιανῶν ἐν σώματι , καὶ αἵματι τῆς Σω-
 „ τῆρος ἀφιέρωνεν . εἰς αὐτὴν τὴν Πόλιν , μάλις δὲ εἰς τὸν πόντον λέγε-
 „ ται νὰ ἐκατοίκησεν , καὶ νὰ ἀπέθανεν ὁ Ἀδάμ . ὅθεν καὶ ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον
 „ ἐσαυρώθη ὁ Κύριος ἡμῶν , τόπος κρανίου ὀνομάσθη , δηλαδὴ πῶς ἐκεῖ ἦτον
 „ τὸ κρανίον τῶν Προπατέρων , διὰ νὰ πύσῃ τὸ αἷμα τῆς δακτύλου Ἀδάμ , του-
 „ τίστι τῆς Χριστῆ ἀπὸ τὸν Σαυρὸν , καὶ νὰ πλύσῃ τὴν ἀμαρτίαν τῆς Προτοπλά-
 „ τῆς Ἀδάμ , καὶ τότε νὰ πληρωθῆ ἑκείνος ὁ λόγος τῆς Ἀποστόλου , ἔγειρε ὁ κα-
 „ θολῶν , καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν , καὶ ἐπιφαύσεισε ὁ Χριστός .
 „ Πόσος Προφήτας , καὶ πόσος Ἄγιος Ἄνδρας ὑπέχεν ἡ Πόλις αὐτὴ , πο-
 „ λυλογίας χρεῖα εἶναι νὰ εὐαγγελισθῆ τινάς . αὐτὴ ἡ Ἐπαρχία , καὶ ἡ Πό-
 „ λις ἐχρημάτισε τόπος παντὸς τοῦ ἡμετέρου μυστηρίου . αὐτὴ ἡ Πόλις ἡ με-
 „ γάλη , εἰς τὴν ὁποῖαν ἐσαυρώθη ὁ Κύριος , ἄλλη δὲν εἶναι παρὰ ἡ Ἱερουσα-
 „ λήμ . μακρολογία εἶναι γὰρ τὸ παρὸν νὰ ἀναδεύωμ τινάς ἀπὸ τὴν Αἰαλη-
 „ ψιν τῆς Κυρίου καὶ ἕως τῆς σήμερον , καὶ τὰ ἀριθμῆ τίς ἐπίσκοποι , τίς
 „ Μάρτυρες , τίς Ὁμολογηταί , καὶ τίς Διδάσκαλοι ἐκ τῶν διαλαμψαύτων
 „ εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν διδασκαλίαν , ἦλθον εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ , νομίζον-
 „ τες βεβαίως ὅτι ὀλιγώτερον νὰ εἶναι ἄσεβεις , ὀλιγώτερον ἐπισήμονες , καὶ
 „ μήτε ὡς λέγεται νὰ ἔλαβον τὴν μακαρίαν χεῖρα τῶν ἀρετῶν , ἀπίσως καὶ δὲν
 „ ἤθελαν προσκυνῆσθαι τὸν Χριστὸν εἰς ἐκείνους εὐτόπους , ἐκ τῶν ὁποῖων πρῶτον
 „ ἔλαμψε τὸ Εὐαγγέλιον ἀπὸ τῆς πόλεως τῆς Πάφου , καὶ τῆς Καζαδικῆς .
 „ Καὶ ὁ θεῖος Χρυσόστομος Ψαλμ. 49 . εἰς τὸ φάσκον ῥητὸν , ἐκ Σιών ἡ δι-
 „ πρέπεια τῆς ὠραιότητος αὐτῆς , λέγει . καὶ γὰρ ἐπὶ τῆς παλαιᾶς ἐκεῖθεν αὐτῆς
 „ ἡ ἀπρέπεια . καὶ γὰρ ὁ Ναός , τὰ Ἅγια τῶν ἁγίων , ἡ λατρεία πᾶσα , καὶ
 „ ἡ πολιτεία τῆς παλαιᾶς νομοθεσίας , καὶ Ἱερῶν τὸ πλῆθος , καὶ θυσίαι , καὶ ὀλο-
 „ καυτώσεις , καὶ ὕμνοι ἱεροὶ , καὶ ψαλμοὶ , καὶ πάντα ἐκείθεν , καὶ τῶν μελλόν-
 „ των ἐκεῖθεν ὁ τύπος προδιεγέγραπτο , ἐπειδὴ καὶ ἡ ἀλήθεια παραγέγονεν .
 „ ἐκεῖθεν πάλιν τὴν ἀρχὴν ἔλαβεν . ἐκεῖθεν ὁ Σαυρὸς ἔλαμψεν . ἐκεῖθεν
 „ τὰ μυρία κατορθώματα . διὰ δὲ τὸ καὶ περὶ τῆς Νόμου φησὶν ὁ Ἡσαίας τῆς
 „ Καινῆς Διαθήκης γράφων . ἐκ γὰρ Σιών ἔξελεύσεται Νόμος , καὶ λόγος Κυ-
 „ ρεύσῃ Ἱερουσαλήμ , καὶ κρινεῖ ἀνάμυσον τῶν Ἰσραηλίων . Σιών γὰρ εἰσαύδα ὀλο-
 „ κληρον λέγει τὸ χωρίον , καὶ τὴν Πόλιν τὴν παρακειμένην αὐτῇ , τὴν Μη-
 „ τρόπολιν τῶν Ἰσραηλίων . ἐκεῖθεν γὰρ καθάπερ ἐκ βαλβιδῆς τινος ἄσπελοι
 „ ἴπποι οἱ Ἀπόστολοι εἰς τὴν Οἰκουμένην ἀπέδησαν ἅπασαν . ἐκεῖθεν τὰ ση-
 „ μεῖα ἤρξαντο ποιεῖν . ἐκεῖ γέγονεν ἡ Ἀνάστασις . ἐκεῖ ἡ Ἀνάληψις . ἐκεῖ τὰ
 „ προσόμια , καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς σωτηρίας τῆς ἡμετέρας . ἐκεῖ τὰ ἀπόρρητα δόγμα-
 „ τὰ κηρύττεσθαι ἀρχὴν ἔλαβον . ἐκεῖ πρῶτον ἀπεκαλύφθη ὁ Πατήρ , ἐγνω-
 „ εῖσθη ὁ Μοιουσεῖς , καὶ ἐδόθη τὸ πνεῦμα τῆς χάριτος , καὶ τὸν περὶ τῆς
 „ ἀσωμάτων ἐκεῖ λόγον ἐγύμναζον οἱ Ἀπόστολοι τῶν δαριῶν , καὶ δυνάμεων , καὶ
 „ τῶν μελλόντων ἀγαθῶν ὡς ἐπαγγελίας , ἅπερ ἅπαντα ἐνοῶν ὁ Προφήτης
 „ ὠραῖος .

» ωραιότητά αὐτῆ καλεῖ. κάλλος γὰρ Θεῶν, καὶ ωραιότης, ἢ ἀγαθότης, καὶ ἡ φι-
 » λανθρωπία, καὶ ἡ εἰς ἅπαντας ἀεργεσία.

Ἀκολούθως τέτοις προσήθησιν ὁ Κεδρῆνός καὶ ταῦτα.

» Ἐκεῖ τοῖσιν καὶ τὸ πτώμα, καὶ πταῖσμα τῆς Ἀδὰμ θραπέσας, καὶ τὴν
 » ταχίστω ὡσπερ καὶ ὑπέστησεν τῆς Ἀγίων συνέλευσιν, καὶ ὑπαύτησιν ἐν τῇ δα-
 » τίᾳ αὐτῆ παρρησίᾳ προεμφαίνων ἔλεγεν, ὅτι τὸ πτώμα ἐκεῖ συναχθή-
 » σονται οἱ αἰετοί. ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ Μέγας Ἀθανάσιος εἰς τὸ πάθος τῆς Χρῆσθ
 » λέγει, ὅτι ἢ εἰς ἄλλοις πάσχει Χρῆσθ, ἢ εἰς ἄλλον σαυροῦται
 » τόπον, ἢ εἰς τὸν τῆς κρανίης τόπον, ἐν ᾧ δὲ τῆς Ἑβραίων οἱ Διδάσκαλοι φα-
 » σι τῆς Ἀδὰμ εἶναι τὸν Τάφον, ἐκεῖ γὰρ αὐτὸν μετὰ τὴν κατὰ τὴν τεθάφθαι
 » διαβιβάζονται, διὰ τὸ θαυμαζῶν τῆς τόπῳ τὴν οἰκειότητά, ἴδει γὰρ τὸν
 » Κύριον αἰωνεῖσαι θέλοντά τὸν πρῶτον ἄνθρωπον, ἐν ἐκείνῳ παθεῖν τῶ τόπῳ,
 » καὶ ἐπειδὴ ἤκουσεν Ἀδὰμ, γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ, ταύτητοι πάλιν ἐκεῖ
 » τέθειται, ἵνα ἐν ᾧ τόπῳ τὴν κατὰ τὴν ἔλαβεν, ἐκεῖ καὶ τὴν λύσιν ταύτης
 » δέξεται.

Ταῦτα ἐκεῖνοι οἱ ἱεροὶ Διδάσκαλοι, διότι ἡ Ἱερουσαλήμ καὶ ὅταν αὐθῆσεν ἐκεῖ-
 νος ὁ Μωσαϊκὸς Νόμος, Πόλις τῆς Θεῶν ὠνομάσθη, ἐπειδὴ καὶ τῶ τινὶ ἔλαι-
 ρέτῳ ἢ ἀνὰ τῶ Θεότης εἰς αὐτὴν ἐν τῷ Ναφ τῆς Σολομώντος ἐκατοίκησε, καὶ
 πάλιν εἰς τὸν τόπον τῆς χάριτος ἢ αὐτὴ κατὰ τῆς τοῦ καιροῦ παλαιότητος Μήτηρ
 πασῶν τῆς Ἐκκλησιῶν ἀπὸ τοῦ Πατρὸς τῆς πρώτης ἐν Κωνσταντινουπόλει Οἰ-
 κουμενικῆς Συνόδου ὠνομάσθη, καθὼς εἶναι φανερὸν εἰς τὴν Συνοδικὴν Ἐπι-
 σολλήν.

Καὶ ὁ λογαριασμός εἶναι, ὅτι εἰς αὐτὴν, ὡς λέγει πάλιν ὁ Θεῖος Γερόνυ-
 μος μετὰ τοῖς λοιπῶν Ἱερῶν Διδασκάλων, πρῶτον θραπέσασα ἡ Ἐκκλησία,
 ἐγκατέστησεν εἰς ὅλην τὴν Οἰκουμένην τὰς λοιπὰς Ἐκκλησίας, τὸ ὅποιον αἰνι-
 τόμενος καὶ ὁ Θεῖος Δαβὶδ (Ψαλμ. 96.) ἔλεγεν, ἤκουσεν, καὶ ἠυφραίνθη ἡ Σιών,
 ἢ Ἁγία Ἱερουσαλήμ δηλαδὴ, καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Ἰσραήλ, ἦτοι
 ἅπανσαι αἱ λοιπαὶ Ἐκκλησίαι ὅλης τῆς Οἰκουμένης, διότι ἀπὸ αὐτῆ, ὡς λέγει
 ὁ Ἰσραήλ ὁ Μάρτυς, ἔξελθόντες οἱ Ἀπόστολοι ἐκήρυξαν πανταχῶς, ἀλλὰ καὶ
 πρὸ τῆς διασπορᾶς τῆς αὐτῆς, καθὼς εἰς τὰς Πράξεις τῶν φαίνεται (Κεφ. 2.)
 » Πάρθοι, Μήδοι, καὶ Ἑλαμίται, καὶ οἱ κατοικῶντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰβ-
 » δαῖντες, καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον, καὶ τὴν Ἀσίαν, Φρυγίαν, καὶ Παμφυ-
 » λίαν, Αἴγυπτον, καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρηνάϊον, καὶ οἱ ἐπιδημῶντες
 » Ῥωμαῖοι, Ἰσραήλιτες, καὶ Προσέλυτοι, Κρήτες, καὶ Ἀραβες.

Εἰς αὐτὴν τὴν Πόλιν πρῶτον ἀρχίσαν να πισθῶσι, καὶ μετὰ ταῦτα καθε μίαν
 τὴν φῶς τῆς Χρῆσθ εἰς τὸ ἐδικόντης γένος ἐδέχθηκε.

Πρὸς τέτοις λέγεται καὶ πρῶτη, καὶ καθολικὴ, ὅτι ἔξ αὐτῆς διὰ τῆς Χρῆσθ
 ἔξελθον πανταχῶς τὸ κήρυγμα τῆς Εὐαγγελίης εἰς ὅλον τὸν Κόσμον, καὶ ὅλα τὰ
 ἔθνη ἐδέχθησαν, καὶ ἐδιδάχθησαν τὴν πίσιν, καὶ τὴν Ἀποστολικὴν διδασκα-
 » λίαν. ἐκ Σιών γὰρ ἔξελθῶν νόμος, καὶ λόγος Κυρίου ἔξ Ἱερουσαλήμ
 (Ἠσαϊ.

», (Ησαϊ. 2 3.) ἀλλὰ καὶ ὁ Κύριος εἶπεν (Λευκ. 24. 46.) ὅτως εἶδει παθεῖν τὸν
 », Χριστὸν , καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῆ τρίτῃ ἡμέρᾳ , καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ἑνό-
 », ματι αὐτοῦ μετάνοιαν , καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντας τὰς ἑθνεῖς , ἀρχάμενον
 », ἀπὸ Ἱερουσαλήμ .

Αὕτη ἡ Ἁγία Πόλις αὖ καλὰ καὶ νῦν ὀνομάζεται διαφόρως , ἥτοι Ἰεβὺς . Πό-
 λιν Δαβὶδ . Πόλις Θεῶν . Πόλις τῆ μεγάλης Θεῶν . Πόλις Ἁγία . Ὀρος Σιών .
 Αἰλία . Σάλεμ . Σαλήμ . Σόλυμα . πλεῖν κοινώτερον καὶ παρὰ Χριστιανοῖς , καὶ
 Ἰουδαίοις λέγεται Ἱερουσαλήμ . σημαίνει δὲ τὸ ὄνομα , ὡς οἱ τῆς Ἑβραϊδοῦ Φωνῆς
 εἰδήμοις θέλουσιν , ἢ ὄρασις εἰρήνης , παραγόμενον ἐκ τῆς Ἰὰρ Φωνῆς , σημαίνου-
 σης τὴν ὄρασιν , καὶ τῆς Σάλεμ , δηλώσης εἰρήνην , ἢ Φωνὴ Κυρίας , ἐκ τῆς Ἰὰ ,
 καὶ Ωρ , ὁ δὲ Κεδρὼν εἰς ἄλλον μὲν τόπον λέγει , ὅτι Ἰεβὺς ὀνομάσθη διὰ τοῦ
 κατοικιστῆς Ἰεβουσαίου ἐν αὐτῇ , διότι τὸ Ἰεβὺς καὶ τροπῶν τῆ β . εἰς ρ . γίνεται
 Ἰερῶν , τὸ δὲ Σάλεμ προσιδέμενον , Ἱερουσαλήμ ὄνομα ἀποτελεῖ .

Εἰς ἄλλον δὲ , ὅτι ἡ Πόλις μὲν πάλαι Ἰεβὺς ἐλέγετο , διὰ τὸ τὸν Ἰεβουσαῖον
 κατοικῆσαι τὸν τόπον ἐκεῖνον , Δαβὶδ δὲ Ἱερουσαλήμ προσηγόρευσε , ἐκ τῆ συμ-
 βεβηκότος τεχνασάμετος τὸ ὄνομα , ἐν ὧρ γὰρ εἰς ἡ ὑψηλοτάτην κατασκευασθῆ-
 μένη , ἐν ᾧ Κύριος ὤφθη τῷ Δαβὶδ ἐν ἀλώε Ὄρει τοῦ Ἰεβουσαίου (2. Βασιλ.
 Κεφ. 24.) ἐν τῇ θραύσει τῆ λαῶν διὰ τὴν ἄλογον ἀπαρτίσθησιν , καὶ τὸ μὲν Ὀ-
 ρος Ἑβραϊκῆ Φωνῆ λέγεται Ἄρ , ἢ δὲ Πόλις Σαλήμ . ὁ δὲ Δαβὶδ νέον τόπον
 εἰς βασιλείον κατασκευάσων , Ἄρσαλήμ ὀνόμασεν , ὃ ἐστὶ τόπος εἰρήνης , Ἱερουσα-
 λὴμ δὲ εἰς τὸ Ἑβραϊκὸν παρενλωγμένον κέκληται διὰ τὴν καλλιφωσίαν . ἐκ
 τῆτων λοιπὸν εἶται φανερὸν ὅτι τινὲς χωρὶς ἀκριβῆ ἔξετασιν ἁμαρτάνουσι , νομί-
 ζοντες μέρος μὲν τῆς τῆς Ἑβραϊσθῆτος ὀνόματος ἀπὸ τὸ Ἑβραϊκὸν , νῦν εἶται
 Ἑβραϊκὸν , ἥτοι τὸ Ἰερὸν , μέρος δὲ Ἑβραϊκὸν , ἥτοι τὸ Σαλήμ , καὶ ὡν κατὰ
 σύνθεσιν τὸ , Ἱερουσαλήμ .

Λέγουσιν καὶ τῆτο , ὅτι ἐκ τῆ Ἰερῶν , καὶ τῆ Σολομωνῆτος , ὀνομάσθη Ἰερὸν
 Σολομωνῆτος , καὶ παρηλαγμένως Ἰεροσόλυμα , ὅμως μήτε τῆτο δὲν ἔχει βε-
 βαιότητῃ ἀληθείας τινός .

Ἀφ' ἧ οἱ Χαναναῖοι ἐδιώχθησαν ἀπὸ τῆ Ἁγίας Γῆς παρὰ τῆς Ἰσραηλι-
 τῆς , καὶ ἐδιαμοιράσθη ἐν ὑσέροις εἰς τὰς δώδεκα φυλάς παρὰ Ἰησοῦ τῆ Ναυῆ ,
 αὖ καλὰ καὶ ἄλλως δὲν ἔξετασθη ἡ Πόλις καὶ αὐτῆ , πλεῖν χρεία ἦτον νῦν δο-
 θῆ εἰς τινὰ φυλῶν καὶ αὐτῆ , ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ Πόλεις τῆς Χαναναίας . Ἀπορεῖ-
 ται λοιπὸν εἰς ποίαν νῦν εἶδοσθη , καὶ ἔχομεν ἀπὸ τῆ Ἁγίας Γραφῆς , ὅτι νῦν ἔ-
 πεσεν εἰς τὸν κληρὸν τοῦ Ἰούδα , καὶ τῆ Βενιαμὴν , πλεῖν δὲν ἀποκλείεται ἀπ'
 αὐτῆ καὶ ἡ Λαϊτικὴ , καὶ ἡ Ἰερατικὴ Φυλὴ , ἐπεὶ δὲ μὲν τὸ νῦν εἶδοσθη εἰς αὐτὴν ,
 Ναός , καὶ Τραπέζα τῆ Κυρίας , δὲν ἔπρεπε νῦν λείπωσιν ἀπ' ἐκεῖ καὶ οἱ τῆ Ναφ ,
 καὶ τῆ Τραπέζης δευτέρων , ὅθεν ὄχι μόνον Βασιλικὴ , ἀλλὰ καὶ Λαϊτικὴ , καὶ Ἰε-
 ρατικὴ Πόλις ὀνομάσθη , καὶ ὁ ἐν αὐτῇ βασιλεύσας Μελχισεδέκ δὲν εἶδοσθη μόνον
 Βασιλεὺς αὐτῆς , ἀλλὰ καὶ Ἰερῶν τῆ Θεῶν τῆ ὑψίστης .

Ὅτι λοιπὸν ἔπεσεν εἰς τὸν κληρὸν τῆ Ἰούδα , εἶται φανερὸν ἀπὸ τὸ Βιβλίον Ἰη-
 σοῦ τῆ

„ σὲ τὴ Ναυῆ , καὶ ἐκ ἠδυνήθησαν οἱ Τιοὶ τῆ Ἰῦδα ἀπολίσει αὐτῶν , καὶ κατῴκησαν οἱ Γεβυσαιοὶ ἐν Γερουσαλήμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης (Κεφαλ 15. 63.) διότι ἀπ' αὐτῶν ἦτον χρεῖα νὰ πολεμηθῶσιν , ὡς ἔσσης δηλαδὴ τῆς Γερουσαλήμ εἰς τὸν κλῆρον αὐτῶν , καὶ νὰ διωχθῶσιν ἐκεῖθεν θεία ἐκδικησι , καὶ νὰ πεμφθῶσιν οἱ Τιοὶ τῆ Ἰῦδα , ἐν τῇ ὁποίᾳ φωνῇ Ἰῦδα δὲν τυχαίως νὰ ἐπισηθῶσιν ὅλοι οἱ καθόλη Ἰσραηλίται , καὶ ὅσοι ἔλαβον τὴν ἀρχὴν Ἰσραὴλ , ἀλλὰ μόνον μερικῶς , οἱ κατ' ἀγόμενοι δηλαδὴ ἀπὸ τὸν Ἰῦδα Τιον τῆ Ἰακώβ , ὅστις ἦτον Πατριάρχης , καὶ κεφαλὴ μιᾶς , καὶ μόνης Φυλῆς .

Ὅτι δὲ πάλιν μέρος αὐτῆς ἔπεσε καὶ εἰς τὴν Φυλὴν τῆ Βενιαμίν , φαίνεται αὐτῆς ἔξ αὐτῆ Ἰστορίας τῆ Ναυῆ , ὅστις ἀειθμῶντας τὰς Πόλεις τῆς Φυλῆς τῆ Βενιαμίν , ἀναμεταξὺ εἰς αὐτὰς ἀειθμῆ καὶ τὴν Γερουσαλήμ , καὶ Γεβυς . αὐτῆς ἐν τῇ Γερουσαλήμ (Κεφ. 18. 28.) καὶ ἐν τῷ τέλει τῆ αὐτῆς Κεφαλαίας προσίθισιν , αὐτῆ ἡ κληρονομία Τίων Βενιαμίν , καὶ ἐν τῷ πρώτῳ Κεφαλαίῳ τῶν Κριτῶν , Ἐδαφ. 21. λέγεται , καὶ τὸν Γεβυσαῖον τὸν κατοικῆσαν ἐν Γερουσαλήμ ἐκ ἐκκληρονομήσαν οἱ Τιοὶ τῆ Βενιαμίν , καὶ κατῴκησεν ὁ Γεβυσαῖος μετὰ τῶν Τίων τῆ Βενιαμίν ἐν Γερουσαλήμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης .

Εἰς λύσιν λοιπὸν αὐτῆς τῆς ἀπορίας ἄλλοι λέγουσιν , ὅτι τὸ ὄρος Σιών , ἢ τοῖς ἢ ἀνωτέρα Πόλις νὰ ἔπεσεν εἰς τὸν κλῆρον τοῦ Ἰούδα , ἄλλοι θέλουσι , πῶς ὄχι μόνον ἐν τῇ Σιών , ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ταύτης θυγατρὶ ; ἢ τοῖς τῇ κατωτέρᾳ Πόλει νὰ εἶχε μερίδα καὶ ἡ Φυλὴ τῆ Βενιαμίν . φέρουσι δὲ καὶ αἰτίαν τοιαύτην , ὅτι μὲν τὸ νὰ ἔμελλε νὰ κτισθῆ ὁ Ναὸς εἰς αὐτὴν παρὰ τῆ Σοφώτατος Βασιλέως Σολομῶντος , ἐτύχενε νὰ δοθῆ παρ' αὐτῆ μέρος μὲν αὐτῆς εἰς τὴν Φυλὴν τῆ Ἰούδα , καὶ μέρος εἰς τὴν Φυλὴν τῆ Βενιαμίν , καὶ τῷ Βενιαμίν νὰ ἐδόθη τὸ μέρος ἐκεῖνο , εἰς τὸ ὁποῖον ἦτον ἡ Τράπεζα , καὶ τὴν προφητείαν τῆ Ἰακώβ λέγοντος (Γενεσ. 49. 27.) „ Βενιαμίν λύκος ἀρπαξ τὸ πρωῖνὸν ἐδεταί ἔτι , καὶ εἰς τὸ ἑσπέρας δίδωσι τροφὴν , καὶ ὁποῖα οἱ Ἐβραῖοι καὶ τὸν Θεῖον ἱερῶνον ἐν τῷ περὶ Ἐβραϊκῶν ζητημάτων Βιβλίῳ , ἔτω καὶ ἐρμηνεύουσι , πῶς ἡ Τράπεζα ἐν τῇ ἐθύοιτο καὶ θυμάτω , ἐτύχενε τῷ Βενιαμίν .

Τῆτο λοιπὸν σημαίνει , ὅτι οἱ ἱερεῖς τὸ πρῶτον νὰ ἐθύοιζον τὰ θυμάτω , καὶ τὸ ἑσπέρας ἐμερίζοντο ἀναμεταξὺ τῶν καὶ προσφερόμενα παρὰ τῆ λαοῦ ἐν τῷ Ναῷ καὶ τὴν τομικῶν διάταξιν . λέγουσι δὲ πρὸς τὰτοις , ὅτι ἔτιως ὠκοδόμησε τὸν Ναὸν ὁ σοφώτατος Σολομῶν , ὡς τῆ μέρος ἐκεῖνος , τὸ ὁποῖον ἀνομάζετο Ἄγια Ἄγίον , τὸ μὲν ἡμισυ τῆς οἰκοδομῆς αὐτῆ νὰ ἦτον εἰς τὴν Γυλὴν τῆ Βενιαμίν , τὸ δὲ ἄλλο ἡμισυ εἰς τὴν Γυλὴν τῆ Ἰῦδα , ὅθεν καὶ τὸ ἡμισυ τῆς Κιβωτῆς , καὶ ἕνα ἀπὸ τὰ Χερουβὶμ τὸ ἐπάνω αὐτῆς , καὶ τὸ ἄλλο τὸ παρὰ τῆ Σολομῶντος κατὰσκαδαθῆν , καὶ ἐπάνω αὐτῆς αὐτῆς ἀνατεθῆν , νὰ ἦτον κλῆρος τῆ Βενιαμίν , καὶ τὸ ἄλλο ἡμισυ τῆς Κιβωτῆς , καὶ τὸ ἄλλο Χερουβὶμ τὸ ἐπάνω αὐτῆς , καὶ τὸ ἕτερον τῆ Σολομῶντος , νὰ ἦτον εἰς τὸν κλῆρον τῆ Ἰῦδα , καὶ ἀπὸ τῆτο ἠκολούθησεν , ἔτι καὶ οἱ Βασιλεῖς τῆς Γερουσαλήμ νὰ ἐκλέγοντο ἐκ τῶν τῶν δύο Φυλῶν , καὶ πρῶτον ἐκ τῆ Βενιαμίν ὁ Σαῦλ , ὅστις διὰ τὰς ἀμαρτίας αὐτῆ ὑπερήθη τῆς Βασιλείας , καὶ ἐπέ-

ἐπέρασεν αὐτὴ εἰς τὴν Φυλὴν τῆς Γεδά, ἐκ τῆς ὁποίας πρῶτος ἐσάθη Βασιλεὺς ὁ Δαβὶδ, ὅστις ἔλαβε τὴν Σιών, καὶ ἀπολεμήσας, καὶ διώξας ἐδὺ Γεβουσαίους, τῆς ὁποίας διάδοχος ἐγένετο ὁ Τίος αὐτῆς ὁ Σολομὼν, καὶ οἱ ἄλλοι καὶ Ἰάξιν Βασιλεῖς τῆς Γερουσαλήμ. ἐκ τῶν ρηθέντων λοιπὸν, καὶ ἐκ τῶν ἀναγνωσθησάντων ἐν τῇ β'. Βίβλῳ τῶν Βασιλειῶν, καὶ εἰς τὰ Παραλειπόμενα, καὶ εἰς τὰ Βιβλία τοῦ Ἐσδρας βεβαιῶται, ὅτι καὶ ἡ Λευϊτικὴ Φυλὴ ναὶ εἶχε μερίδα καὶ ἐν τῇ Γερουσαλήμ, διότι καὶ ἔξ αὐτῆς ἐλαμβάνοντο οἱ τῆς Γερῆς Λειτουργοί.

Ἐκ τῶν αὐτῶν εἰρημένων λοιπὸν συγάζεται ἐπίσημον ἀμάρτημα τῆς Ἀδελχομίας λέγοντος, ὅτι ἡ Γερουσαλήμ ἦτον μόνον εἰς τὸν κλῆρον τῆς Βενιαμίν, καὶ ὄχι καὶ τῆς Γεδά, τὸ ὁποῖον φανερὰ λέγεται εἰς τὸ 15. καὶ 18. Κεφάλαιον Ἰησὺ τοῦ Ναυῆ. αὐτὰ καλὰ λοιπὸν καὶ εἰς τὴν Γερουσαλήμ ναὶ εἶχον μερίδιον καὶ αἱ δύο φυλαὶ τῆς Βενιαμίν, καὶ τῆς Γεδά, ἕως ἰδιαζόντως λέγεται ναὶ εἶναι εἰς τὸν κλῆρον, καὶ Πόλις τῆς Βενιαμίν, τὸ ἓνα, ἐπειδὴ καὶ τὸ πλεῖστον μέρος αὐτῆς δέσκειται εἰς τὸν κλῆρον αὐτῆς, καὶ μάλιστα τῆς Γερῆς. τὸ ἄλλο, ὅτι οἱ Τιοὶ τῆς Βενιαμίν παλαιότερον ἐκατοικῶσαν εἰς αὐτὴν, ἡ δὲ Φυλὴ τῆς Γεδά εἰσῆλθεν ἐκεῖ ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς Βασιλείας Δαβὶδ, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς τὴν ἐκατάστησε Μητρόπολιν ὅλης τῆς Ἰσραηλιτικῆς Λαῶς, καὶ τῆς Βασιλείας, εἰς ἧς ἑποίας δύο φυλαὶ προσετέθη τρίτη καὶ ἡ τῆς Λαβὶ, ἀφ' οὗ ἐφέρθη ἐκεῖ ἡ Κιβωτὸς τῆς Διαθήκης, καὶ ἡ Τράπεζα, καὶ τὰ λοιπὰ ἱερά, καὶ ἀνοικοδομήθη καὶ ὁ Ναὸς τῆς Θεῆς, καὶ εἰσῆχθησαν εἰς αὐτὸν, αὐτὰ καλὰ καὶ ὄχι πάλιν ἅπαντα ἡ Λευϊτικὴ Φυλὴ ναὶ ἐκατοικῶσαν εἰς αὐτὴν, ἀλλ' ὅσοι μόνον ἔξ αὐτῆς ἐκαμναν χρεῖα ναὶ δέσκωνται εἰς δόξαν τοῦ Ναῦ, οἱ δὲ λοιποὶ κατοικῶντες εἰς ἧς Πόλεις αὐτῆς, καὶ εἰς τὸν διατεταγμένον καιρὸν αἰσῆχοντο ἐν αὐτῇ εἰς λειτουργίαν τῆς Θεῆς, καὶ τὴν διάταξιν τῆς Βασιλείας Δαβὶδ, καὶ ὅρα περὶ τούτου τὸ 24. Κεφάλαιον τοῦ πρώτου τῶν Παραλειπομένων.

Ἐπειδὴ καὶ τὴν παράδοσιν τῶν Ἑβραίων, ἡ Γερουσαλήμ αὐτὰ καλὰ καὶ ναὶ ἦτον εἰς τὸν κλῆρον τῆς Βενιαμίν, ἐσάθη ὅμως κοινὴ καὶ τῶν δώδεκα φυλῶν, ὅθεν μήτε δέσκετο εἰς αὐτὴν Οἶκος μισθατῶν, ὄντες δὲ χρεῖσται ὅλοι οἱ Ἑβραῖοι καὶ τὴν νομικὴν προσαγῶν, ναὶ συντρέχωσαν εἰς αὐτὴν τρεῖς φοραὶς κατ' ἔτος, εἶχον ἀπίτια κοινὰ ἀνοικτὰ ἐτοιμασμένα μετ' ἐρωμαῖς, καὶ ὅσοι ἀπ' αὐτῶν ἐπρόλαμβάνον ναὶ εἰσέλθωσαν εἰς αὐτὰ πρῶτον, οἱ μετέπειτα ἐρχόμενοι δὲν ἐδύνοντο ναὶ ἐδὺ μετεκινήσωσαν ἀπ' ἐκεῖ, ἐπειδὴ καὶ ὡς εἶπομεν, ἡ Πόλις ἦτον κοινὴ κοινῶς, καὶ ἀδιαφόρως τῶν δώδεκα φυλῶν, καὶ δὲν ἐμερίζετο καὶ φυλαῖς, ὥστε ναὶ ἔχῃ καὶ ἡ καθεμία ξεχωριστὰ διωρισμένον μερίδιον, καθὼς ἦτον διωρισμένοι οἱ δώδεκα κληροὶ εἰς καθὲν μίαν ξεχωριστὴν φυλὴν.

Ποῖον δὲ μερίδιον ναὶ ἐσάθη τῆς Γερουσαλήμ τῆς Φυλῆς τῆς Γεδά ἔξηκριβωμένως, καὶ ποῖον τῆς Βενιαμίν, εἰς ἡμᾶς περὶ τῆς εἶναι, καὶ μάλιστα ἀδιόριστος παρὰ τῆς Γραφῆς ἡ ἀκριβὴς ἔρδνα αὐτῆς. ὁμολογημένως ὅμως φαίνεται, ὅτι τὸ ὄρος Σιών, καὶ τὸ μέρος τὸ Νότιον ναὶ ἐσάθη μερίδιον τῆς Γεδά, τὸ δὲ ἱερόν, ἢ τὸ ἔλον, ἢ τὸ πλεῖστον μέρος αὐτῆς, καὶ τὸ Βόρειον μέρος, μερίδιον τῆς Βενιαμίν.

μίν . Διὰ τὰ μείνη ὁμοίως αὐτῇ ἢ ζήτησις ἐλαθέρα ἀπὸ μακρῆς λό-
γης , καὶ πᾶσαν ἄλλω ἱεράν , τὸ βεβαιότερον εἶναι τῆτο .

Ἐμεινε ξεχωριστὸς κλῆρος , καὶ Πόλις τῆ Αἴγια Θεῶ , ὅθεν μόνος αὐτὸς λέγει
ὁ Κύριος (Ματ. 3. 35.) μήτε (ὁμῶσαι) εἰς Ἱεροσόλυμα , ὅτι Πόλις ἐστὶ τῆ με-
γάλη Θεῶ , ὅθεν καὶ ὁ Προφήτης Δαβιδ τῆτο αἰτιτόμενος ἔλεγε (Ψαλ. 131.)
,, ἤελξατο Κύριος τὴν Σιών , ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῶ , αὐτὴ ἢ
,, κατὰπαντοίως εἰς αἰῶνα αἰῶνος , ἔδωκε κατοικήσω ὅτι ἠρετισάμην αὐτῷ .

Διὰ τῆτότινις μεταγενέστεροι εἰδήμονες τῆς Εἰβραϊδος Φωνῆς Φέλκων , ὅτι το
Ἱερουσαλήμ νὰ σημαίη προσφυέσιρα , κληρονομίαν εἰρήνης (ἐκ τῆ ἱερῆς , ἢτοι
γενῆς , τὸ ὅποιον κυρίως σημαίνει κληρονομίαν) καὶ ὄχι ὄρασην , διότι ἀφ' οὗ ὁ
Προφήτης Δαβιδ ἐφανέρωσε Μητρόπολιν ταύτῃ τὴν Πόλιν παντὸς τῆ Ἰσραη-
λιτικῆς Γένεος , καὶ βασιλικῆς , καὶ ἱερατικῆς , καὶ ἀφ' ἧς ὁ Τίος τε ὁ Σολομών ἐ-
κοδόμησε τὸν Ναὸν εἰς αὐτῷ , ἠκολούθησεν εἰρήνῃ ὄχι μόνον εἰς αὐτῷ , ἀλλὰ
καὶ εἰς ἅπαν τὸ Ἰσραηλιτικὸν γένος , ὡς τὸ βεβαιώνουσι τὰ λοιπὰ τῆ ἰδίας Ψαλμῶ .

,, Τὴν Φύραν αὐτῆς ἀλογῶν ἀλογήσω , ὅθεν Ἱερεῖς αὐτῆς εἰδύσω σατηρίαν ,
ὅθεν πτωχὸς αὐτῆς χορῶσω ἄρτον , καὶ τὰ λοιπὰ . καὶ τί τὰ πολλαῖ ; καὶ ὁ ἴδιος Θεὸς
αὐτὸς μὴ ἔχων τὸ πρῆτερον οἶκον βέβαιον εἰς λατρείαν αὐτῆς , ἀλλὰ ποτὲ μὲν ἐν
Γαλγάλοις , ποτὲ δὲ ἐν Σηλῶ , ποτὲ δὲ ἐν Γαβαῶ , καὶ ἄλλοτε εἰς ἄλλας τό-
πους , εἰς ἅς μετεφέροντο ἢ Κιβωτὸς , ἢ Σκηνὴ , καὶ τὰ λοιπὰ ἱερά , τελευταῖον ;
ἀποδοκιμάσας ὅθεν λοιπὸς παύσας , εἰς ταύτῃν ἠυδόκησε νὰ ἔχη σκερὸν , καὶ ἀμεῖ
τακίνητον οἶκον αὐτῆς .

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ἐ Ν Δ Ε Κ Α Τ Ο Ν .

Ποῖος πρῶτος ἐθεμελίωσε ταύτῃ τὴν Πόλιν τὴν Αἴγίαν , καὶ ὅτι ἐκοδόμητο
εἰς τέσσαρα ὄρη , καὶ ποία λέγεται παλαιὰ Ἱερου-
σαλήμ , καὶ ποία νέα .

Ποῖος πρῶτος ἐθεμελίωσε ταύτῃ τὴν Αἴγίαν Πόλιν , ἀεῖσκειται διαφω-
νία ἀναμέταξυ εἰς ὅθεν Συγγραφεῖς . ἡμεῖς ὁμοίως ἀκολουθῶντες ὅθεν πλέον
ἐπισημοτέρως , λέγομεν , ὅτι ἐχρημάτισε πρῶτος Κτίτωρ , καὶ Πολιτικὸς αὐτῆς
ὁ Μελχισεδέκ , καθὼς καὶ Βασιλεὺς , καὶ Ἱερεὺς τῆς αὐτῆς ὁ αὐτός . ὅθεν λέγε-
ται ἐν τῇ Γενέσει (Κεφ. 14. 18.) ,, καὶ Μελχισεδέκ Βασιλεὺς Σαλήμ ἤλθεν ἐν-
,, κεν ἄρτον , καὶ οἶνον , ἡ δὲ Ἱερεὺς τῆ Θεῶ τῆ ὑψίστης . Καὶ αὐτὰ καλὰ νὰ ἦτον
καὶ ἄλλαι Πόλεις τῆ τοῦτέστι οἰκίας , καθὼς εἶναι φανερὸν καὶ παρὰ τῷ Εὐαγγ-
γελισμῷ Ἰωάννῃ (3. 23.) ,, ἡ δὲ ὁ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν Αἰνῶν ἐγγὺς τῆ Σαλήμ .
πλὴν ὡς εἶπομεν , οἱ δοκιμώτεροι Συγγραφεῖς βεβαιώνουσι πῶς ὁ Μελχισεδέκ νὰ
μὴ ἐσάθη Κτίτωρ , καὶ Βασιλεὺς εἰς ἄλλω , ἀλλ' εἰς αὐτῷ , περὶ ἧς ἡμῖν ὁ
λόγος . πλὴν ἢ ἕτως , ἢ ἄλλως , αὐτὴ ἢ διαφορὰ δὲν λυμαίνεται τὴν ἀσέβειαν .
εἰς τῆτο ὁμοίως ὅσοι περὶ τῆς οἰκοδομῆς ταύτης γράφουσιν , εἶναι σύμφωνοι πάντες

Η

πῶς

πῶς ἄγασα ἡ Πόλις ἀφοδομήτο, ἢ περιεκλείετο εἰς τέσσαρα ὄρη, πλὴν ὅχι κατ' ἀρχὴν, ἢ ἀπὸ τῆς οἰκοδομῆς αὐτῆς, ἀλλὰ μετέπειτα τῆ Μελχισεδεκ, ἢ καὶ διαδοχῶν παρὰ τῶν βασιλευσάντων, ἢ ἀρχόντων εἰς αὐτὴν καὶ διαφόρων καιρῶν, καθὼς εἶναι φανερὸν εἰς τὸν ἰερεὺς παλαιῶν Κώδικας, ἢ εἰς τὸν Γίωσηπον, ἢ ἄλλας Συγγραφεῖς.

Τὸ πρῶτον λοιπὸν ὄρος αὐτῆς ἦτον ἡ Σιών. τὸ δεύτερον, τὸ λεγόμενον Ἀκρά, τὸ τρίτον, τὸ Μορία. τὸ τέταρτον, τὸ Βεζεθά. ἐδιαιρεῖτο δὲ καθὼς ὁ Γίωσηπος λέγει (Βιβλ. 5. Κεφ. 4. περὶ Ἰουδαϊκῶν πολέμων) εἰς τὴν αἰωτέραν (ἧτις καὶ αὐτὴ ἀγορὰ ἐλέγετο) ἢ κατωτέρα Πόλιν, αἱ ὁποῖαι καὶ ἐχωρίζοντο ἀπὸ ἀμφοτέρων μὲν μίαν βαθυτάτην Φάραγγα, ἡ ὁποία ἐλέγετο Μελά, ὁ δὲ Γίωσηπος τὴν ὀνομάζει Τυροποιόν. ἡ αἰωτέρα περιελάμβανε τὸ ὄρος Σιών, ἕτινα φησὶν οἱ Γεβουσαῖοι (καὶ διὰ τὸτο καὶ αὐτῶν Γεβὺς ἐκαλεῖτο, ὡς εἴρηται) ἄχρι τῆς Βασιλείας Δαβὶδ, ἕτις καὶ καταπολεμήσας αὐτὴν, καὶ ἔξωσάσας αὐτὴν, καὶ πλατύας μὲν διαφόρων οἰκοδομῶν, Πόλις Δαβὶδ ὀνομάσθη, καὶ ἰδίως Πόλις Σιών ἐλέγετο, ἢ Πελίς αἰωτέρα, ὡς ἐν ὑψηλοτέρῳ τόπῳ κειμένη ἀπὸ τὴν λοιπὴν Πόλιν.

Τὸ ἄλλο, Πελίς κατωτέρα, ὡς ἐν χαμαλωτέρῳ τόπῳ κειμένη, ἢ αὐτοπροσάπτως τῆ αἰωτέρας, ἔντος καὶ τῆς ὄρους Ἀκρά χαμαλωτέρῳ ἀπὸ τὸ ὄρος Σιών. ἡ αὐτὴ ἐλέγετο καὶ Ἀκρά ἀπὸ τὸ ῥηθὲν ὄρος, καὶ ἀπλῶς Γερουσαλήμ καθὼς τὸ περιεκτικὸν ὄνομα ἔληε τῆς Πόλεως, διότι ἦτον τὸ μείζον, ἢ πλείον μέρος αὐτῆς, ὅθεν καὶ ὁ Γίωσηπος ἐν τῷ αὐτῷ εἰρημνίῳ Κεφαλαίῳ λέγει, πῶς ἐπαύω εἰς τὴν ἑξῆς δύο ὄρη, ἃ ὁποῖα καὶ Λόφος καλεῖ, ἦτον ἀικοδομημένη πᾶσα ἡ Πόλις.

Τὴν ἑξῆς δύο μέρη τῆς Πόλεως ἐχωρίζον ἀντιπόμενος καὶ ὁ Ἰσαίας εἶπεν (Κεφ. 2. 3) ἐκ Σιών ἔξειλέσεται νόμος, καὶ λόγος Κυρίου καὶ Γερουσαλήμ.

Ἡ αὐτὴ ἐλέγετο καὶ Θουγάτης Σιών, διότι ἐφαίνετο πῶς γινῆται τρόπον τινα ἐκ τῆς ὄρους Σιών, ὡς ὄντος τῆτου ὑψηλοτέρου τῆς Ἀκρά, ὡς εἴρηται ἤδη. λέγεται Πόλις τῆ μεγάλης Θεῶν, τὸσον διὰ τὴν αὐτὴν εἶχεν ἀγιότητα ἐν τῷ Μωσαϊκῷ νόμῳ, ὅσον ὅτι καὶ εἰς αὐτὴν ἀφοδομήθη ὁ Ναὸς, εἰς ὃν ἐπροσκυνοῦτο ἀγίως, καὶ θεοσεβῶς ὁ εἰς καὶ μόνος Θεός, ἐπειδὴ τότε ἦτον γνωστὸς ἐν μόνῃ τῆ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ὅστις καὶ μέγας λέγεται εἰς διασπορῶν τῶν ἄλλων ψευδωνύμων Θεῶν, καὶ ὅτι εἰς αὐτὴν ἠῶθησαν τόσοι Ἄγιοι Πατεράρχαι, τόσοι Ἄγιοι Προφῆται, καὶ δι' ἄλλα πολλὰ, καὶ μάλιστα κυριώτερον διὰ τὰ ὅσα ἐνεργήθησαν εἰς αὐτὴν ἐν τῷ Εὐαγγελικῷ Νόμῳ, καὶ τῆ νέᾳ χάριτι, ἐπειδὴ ἀπὸ ἐν τῆ γεννήσει τῆς Κυρίου μας, εἰς αὐτὴν τὸν ἐπρόσφεν ἡ Ἄγία Μήτηρ αὐτῆ ὡς βρέφος. εἰς αὐτὴν ἐφανέρωσε καὶ ὁ ἴδιος Χριστὸς ὁ Θεὸς καὶ πλείονα ὑπερφυῖ μυστήρια, καὶ τέλος, εἰς αὐτὴν ἐτελείωσε τὸ ἔργον τῆς Θείας αὐτῆ Οἰκονομίας, ὡς πλατότερον εἶπαμεν αἰωτέρῳ Κεφ. 10.

Τὸ τρίτον ὄρος Μορία, τὸ ὁποῖον καὶ αὐτὸ ἔγινε μέρος αὐτῆς εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Δαβὶδ, καὶ μάλιστα τοῦ Σολομῶντος, οἰκοδομήσας εἰς αὐτὸ τὸν πρῶτον εἰδοξὸν Ναὸν, καὶ ἄλλας μεγαλοπρεπεῖς Οἰκοδομῶν, καὶ μετ' ἐκείνους ἄλλοι

Βασιλείς τῆ Ἰσραήλ, καὶ Ἀρχηγοὶ, ἐπρόσθεσαν καὶ ἄλλας, καὶ ἐπερέκλεισαν καὶ αὐτὰς εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

Τὸ ἑξῆς ὄρος Βεζεθα (σημαίνει δὲ ἢ λέξις Καινόπολιν, ἢ Νεάπολιν) διότι κατ' ὀλίγον αἰξίωθυσιν τῆς Οἰκοδομῶν καὶ τὸ μέρος τῆς Μορῆα, καὶ Βεζεθα, ἐφαίη προσθήκη εἰς τὸ μέσον ὡσαύτῃ ἄλλη μία Πόλις δαυτέρα καυτέρη, πλὴν μετὸ νὰ ἴγιναν πρότερον ταύτης τῆς νέας Πόλεως καὶ ἄλλαι οἰκοδομαὶ αξιοπρεπεῖς αἰαμῆαξυ εἰς τὴ Βόρεια Τείχη τῆς κατωτέρας Πόλεως, καὶ ὅποια καὶ παλαιὰ, καὶ ἀρχαῖα ἐλέγοντο, καὶ τὴ Δυτικὰ τῆ Βεζεθα, ἦτοι τῆς νέας Πόλεως, ἐφάνηκαν καὶ αὐτὰ ὡς ἄλλη δαυτέρα Πόλις, καὶ οὕτως ἐλέγετο Πόλις δαυτέρα, πλὴν μετὸ νὰ ἐπιερείχοντο καὶ αἱ τρεῖς ἀπὸ ἑνα κοινὸν Τείχον περιγύρου, ὀνομαζόντο μετ' ἑνα κοινὸν ὄνομα Γερσταλήμ, ἀπὸ κατὰ καὶ πάλιν καθεὶ μία ἀπ' αὐτὰς διεχωρίζετο κατὰ τὴ ἑνδον μετ' ἑξωθεν ἰδίως τείχους, καὶ τῆτο ἐσάθη αἰτία νὰ εἰπῶσι, κατὰ τὸ ἴδιον ἐν τῇ ἰδίᾳ αἰωτέρῳ Κεφαλαίῳ λέγει, πῶς εἶχε τρία Τείχη.

Διαφωνοῦσιν οἱ Συγγραφεῖς καὶ περὶ τῆς θέσεως τῆς Ὀρέων τέτων, πλὴν ἡμεῖς ἀκολουθοῦντες ὅν πλὴν ἐπισήμης, καὶ μάλις πάντων τῆς αὐτῆς, ἥτις ἔχει τὸ πλεον βέβαιον, καὶ ἀξιόπιστον ἐν τοῖς ποιήτοις, λέγομεν βεβαίως, καὶ αἰαντιρρήτως, πῶς τὸ ὄρος Σιών εἶχε τὴν θέσιν αὐτῆ πρὸς τὴ Μισσημβερα τῆς Πόλεως, τὸ Ἄκρα πρὸς τὴ Βόρεια, τὸ Μορῆα πρὸς τὴ Ἀνατολικὰ, καὶ Βεζεθα πρὸς τὴ Προσαρκτηα μέρη τῆς αὐτῆς, κλίνον πρὸς τὴν Δύσην, καὶ κατὰ ταύτην τὴν θέσιν γίνονται δικαζάληπτα καὶ ὅσα περὶ ταύτης λέγονται ἐντε τοῖς ἱεροῖς Βιβλίοις, καὶ τοῖς ἄλλοις Συγγραφεῦσι, κατὰ τὸν ἄλλως ἐννοηθῆ τῆς Ὀρέων ἢ θέσεως, μένουσιν δυσκαζάληπτα.

Ὁκοδόμητο λοιπὸν αὕτη ἡ Ἄγια Πόλις ἐν ὄρεισιν, ὅθεν ὁ Δαβὶδ. „ Οἱ θεμέλιοι αὐτῆς ἐν τοῖς ὄρεισιν τοῖς Ἄγίοις, καὶ ἦρα ὅν ὀφθαλμὸς με εἰς τὴ ὄρη, ὅθεν ἦξει ἡ βοήθειά μου. καὶ ὁ Ἡσαίας (2. 2.) Ἐσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐμφανὲς τὸ ὄρος Κυρίας, καὶ ὁ Οἶκος τῆς Θεῆς ἐπ' ἄκρων τῆς ὄρειων, καὶ ὑψωθήσεται ἐπάνω τῆς Βρυῶν, καὶ ἦξουσιν ἐπ' αὐτῷ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ὅποια ὅλα ρηθῆ ἀληθῆροισι καὶ κατὰ τὸ χάμμα, ἦτοι διὰ τὴν κατωζάτην, καὶ ἐπιγειον Ἱερουσαλήμ.

Ὁκοδόμητο ὅμως ὄχι μόνον ἐν ὄρεισιν, ἀλλὰ ἐπεριεγεινείζετο καὶ ἔξωθεν μετ' ἄλλα ὄρη. ὅθεν ὁ Δαβὶδ (124. 2.) ὄρη κύκλω αὐτῆς, θέλοντας νὰ δείξῃ πῶς ἡ Πόλις ἦτον ἀσφαλῆς, καὶ ὄχυρὰ, ὄχι μόνον ἐκ τῆς ἑνδοθεν αὐτῆς ὄρειων, εἰς τὰ ὅποια ἐπάνω ὄκοδόμητο, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἔξωθεν, διότι ἐπερισφαλίζετο ἀπὸ μὲν τὰ Νότια μέρη ὑπὸ βαθυζάτων Κοιλάδων, τῆς τε τῆς Σιλωάμ, καὶ τῆς Γαιωνῆ (λέγεται ἢ αὕτη καὶ Ταφὴτ) ὑπὸ τῆς ἐρμωδύσων ὁ, τε Εὐσέβειος, καὶ ὁ ἱερὸς Γερώνυμος, Φάραγχα τῆς Ἐννῆμ, ἢ Φάραγχα τῆς Ἰών Ἐννῆμ, ἥτις προσπαράκειται τῇ Τείχει τῆς Ἱερουσαλήμ πρὸς Ἀνατολὰς (τῆς ὁποίας πλησίον εἶναι τὴν σήμερον τὴ μνήματῃ τῆς Ἐβραίων) ἐκ τῆς ὁποίας ὀνομαζομενος μετ' ἑξῆς καὶ τὸ ὄνομα Γέννα, καὶ μετ' ἑκείνη ἄλλα ὄρη, καὶ Λόφη τῆς Ἀ-

ειραφῆ ταύτης λέγει, πᾶς ἡ νῦν Ἱερουσαλήμ δὲν εἶναι ἐν τῷ προτέρῳ αὐτῆς τόπῳ, ἀλλὰ πλησίον αὐτῆς, ἐπειδὴ καὶ εἶναι εἰς τὸν αὐτὸν, καὶ ἴδιον ἐνθα ἡ καὶ πρότερον, ὡς ἡ αὐτοψία βεβαιῶι.

Λέγεται ἡ αὐτὴ Πόλις παλαιὰ, καὶ νέα. καὶ παλαιὰ μὲν λέγεται ἐκείνη; καθὼς συλλογιζόμεθα αὐτῷ, ὡς ἦτον ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς Κτίσεως αὐτῆς, καὶ ἐφύλαξε ταύτῃ τὴν οἰκοδομίαν (αὐτὴ καλὰ καὶ ὄχι πάντοτε καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον, καὶ τὸ σχῆμα, ἐπειδὴ ὑπὸ ποσσῶν καὶ καιρῶν Βασιλέωντος ἐν προσλήψει μέρους, ἢ ἀλλοιώσει μερικῶς σχήματος, ἢ τῶν ὄντων Τειχῶν ὑψώσει, ἢ Πύργων νεωτέρων οἰκοδομή, ὡς ἐπὶ τοῦ Ἡρώδου, καθὼς διηγείται ὁ Γώσηπος, μετρεκλάσσο) ἕως οὖν ἐβδομῆνδεκάτο χρόνος ἀπὸ τῆς Κυρίας μας, ὅταν παρὰ τῆς Τίτῃς, καὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς Στρατῆς (ἀποσατησάντων τῶν Ἑβραίων ἀπ' αὐτῶν) καταπολεμηθεῖσα, καὶ κατασραφεῖσα ἐρημώθη, καὶ μόνον ἓνα μέρος ἄφησε τῆς Τείχεως αὐτῆς εἰς Στρατόπεδον, καὶ διαφύλαξιν τῶν διορισθέντων ἐν αὐτῇ Ῥωμαϊκῶν Στρατημάτων, καὶ τρεῖς Πύργους εἰς μαρτύριον τῶν μετὰ γενεσῶν, καὶ ἀγνωστων αὐτῶν ὁποῖα ἦτον τὸ πάλαι, καὶ εἰς δόξαν τοῦ Νικητῆς αἰς καταπολεμήσαντος τοιαύτῃ Πόλιν, καθὼς ὁ Γώσηπος ἰσορεῖ (Βιβλ. 7. Κεφ. 1.) τῆς Ἰουδαϊκῆς Πολέμου, αὐτολεξεί ἕτως λέγων.

» Ἐπειδὴ ἕτε φοβεῖν, ἕτε καταρπάζειν εἶχεν ἡ στρατιὰ, πάντων τοῖς θυμοῖς ἐπιλιπόντων (οὐ γὰρ δὴγε φοιδοῖτομος ἐμελλον ὑφέξασθαι δρᾶν ἔχοντες) κελᾶει Καῖσαρ ἤδη τῷτε Πόλιν ἄπασαν, καὶ τὸν Νεῶν κατασκάπτειν, Πύργους μὲν ὅσοι τῶν ἄλλων ὑπερανέστησαν καταλιπόντες, Φασάηλον, Ἰππικὸν, Μαριάμμην, Τείχος δ' ὅσον ἕξ ἑσπέρας τῷ Πόλιν περιέχον, τῷτε μὲν ὅπως εἶπ τοῖς ὑπολειφθεσομένοις Φρενοῖς στρατόπεδον, οὖν Πύργους δὲ, ἵνα τοῖς ἐπειθε σημαίνωσιν οἷας Πόλεως, καὶ τῖνα τρόπον ὀχυραῖς ἕτως ἐκράτησεν ἡ Ῥωμαίων ἀνδραγαθία. τὸν δ' ἄλλον ἄπαντα τῆς Πόλεως περίβολον, ἕτω ἕξωμάλισαν οἱ κατασκάπτοντες, ὡς μηδὲ πᾶποτε οἰκηθῆναι πῖσιν αὐτῶν ἐτι παρασχεῖν τοῖς προσελθεῖσι.

Κυριαθείσης λοιπὸν τῆς Πόλεως παρὰ τῆς Τίτῃς, καὶ ὑποφόρων γενομένων τῶν Ἑβραίων εἰς οὖν Ῥωμαῖς, ἔγινε προσαγὴ παρὰ τῆς Καίσαρος, καθεῖ Ἑβραῖος ναὶ διδῆ τὸ κατ' ἔτος δύο δραχμᾶς εἰς τὸ Καπιτώλιον (ἦτοι εἰς τὸν Ναὸν τοῦ ἐν τῷ Καπιτωλίῳ Διὸς) καθὼς πρότερον ἐδίδον εἰς τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις Ναὸν, ὡς ἰσορεῖ πάλιν ὁ αὐτὸς Γώσηπος ἐν τῷ ἰδίῳ ἐβδόμῳ Βιβλίῳ, ἐν τῷ τέλει τῆς ἕκτης Κεφαλαίας. ἀλλὰ μὲ ὄλον τῷτε ὅπῃ ἐβιάσθη τὸ γένος τῷτε ναὶ τελῆ φόρος εἰς ὄνομα ξείνῃ Ναῦ, καὶ Θεῶν, καὶ κατεφρονήθη, καὶ ἀτιμάσθη μὲ τῷτε πλέον παρὰ μὲ τῷ παρὰ Ῥωμαῖοις δαλείαν, καὶ τὸν ἀφανισμόν τῆς Ναῦ τῆς Πόλεως, καὶ ὄλα τῆς ταῖ ἰόμιμα, πλὴν ἡ Πόλις καὶ ἕως τότε ἔσασζε τὸ ὄνομάτης, καὶ ἐκαλεῖτο Ἱερουσαλήμ. μετὰ δὲ χρόνος 65. ἀπὸ τῆς προλαβέσης ἐπὶ Τίτῃς αἰχμαλωσίας, ἀποσατησάντων αὐτῆς τῶν Ἑβραίων ἀπὸ οὖν Ῥωμαῖς εἰς τὸν καιρὸν τῆς Καίσαρος Ἀδριανῆς Αἰλίας, ὁ Καῖσαρ αὐτὸς ἀποκτείνας, καὶ ἀφανίσας ποσσᾶς μυριάδας ἕξ αὐτῶν, κατέσραψε τελείας καὶ οὖν Πύργους ἐκεῖνας, καὶ τὸ καταλειφθέν

Φθὲν μίρος τῆς Τείχους παρὰ τῆς Τίτης , καὶ ἐπρὸς αὐτὴν καὶ τὸ ἔθνος τῆς Ῥωμαίων
να ἀσείρωσιν ὅλην τὴν Πόλιν ἄλλας , ἵνα πληρωθῇ τὸ παρὰ τῆς Κυρίας , ὅτι ἤ-
ξουσιν ἐπὶ σὲ , καὶ περιβαλῶσιν οἱ ἐχθροὶ σου χάρακάσοι , καὶ περικυκλώσουσί σε ,
καὶ συνέξουσίν σε πάντοθεν , καὶ ἐδαφισύσσει , καὶ ἔτι τέκνα σου ἐν σοὶ , καὶ ἐκ ἀφῆσουσιν
ἐν σοὶ λίθον ἐπὶ λίθῳ . Λακ. 19.

Τῆτων ἔτι συμφώνως τῆς προρρήσει τῆς Κυρίας ἡμῶν τελειοθέντων , καὶ ἀφανισ-
θείσης εἰς τὸ παντελὲς τῆς Ἀγίας Πόλεως , ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀδριανὸς ἀσπιδον-
τας ναὶ δοξασθῆ περισσύτερον , κτίζει πάλιν ὁ ἴδιος τὴν Πόλιν ἵπῃ κατίσρε-
ψε . πλὴν ὅχι εἰς τὸ πρότερον αὐτῆς ὄνομα (τὸ τὸ παῖει) καὶ τὴν ὀνομάζει
ἀπὸ ἰδιαιτῆς ὀνομασίαν Αἰλίαν , καὶ ὅχι Αἰλίαν ἀπλῶς , ἀλλὰ μάλισα Αἰλίαν
Καπιτωλίαν διὰ τὴν αἰτίαν ὅπως προείπαμεν , δηλαδὴ μὲ τὸ ναὶ ἔλαξε οὖν πρὸ
οἰκίτης αὐτῆς Γουδαίας ναὶ τελῶν εἰς τὸ ἐν Ῥώμῃ Καπιτώλιον ἔτι ὅσα εἶδαν
πρότερον εἰς τὸν ἐν ἐκείνῃ Ναὸν , καὶ ἐπεκράτει κοινῶς ἡ τοιαύτη ὀνομασία ἕως τὸν
καιρὸν τῆς μεγάλης Κωνσταντίας , ὡς εἶπαι φανερὸν καὶ ἐκ τῆς ἐβδόμου Κανόνος τῆς
πρώτης Οἰκουμένης Συνόδου συγκροτηθείσης ἐπὶ τῆς χρόνων τῆς Βασιλείας ,
ἧτις τὸν Ἱεροσολύμων Ἐπίσκοπον Αἰλίας καλεῖ . Χριστιανικῶς γὰρ ὄντας οὗ-
τος ὁ Αὐτοκράτωρ , κτίσας τὸν πειβήτορον ἐν αὐτῇ . καὶ προσκυνητὸν Ναὸν τῆς τῆς
Κυρίας ἡμῶν Λιασάσεως , αἰεκαίνισε καὶ τῆς Πόλεως τὸ ἔξ ἀρχῆς αὐτῆς ὄνομα , διό-
τι ἀπὸ τότε πάντως ναὶ λέγεται Αἰλία , ὀνομάσθη ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς Ἱερουσα-
λήμ , πλὴν εἰς αὐτὴν διασολῶν τῆς πρώτης , ὀνομάσθη νέα . λοιπὸν ἀπὸ μὲν
τὸν καιρὸν τῆς Κτίσεως αὐτῆς , ἕως τὸν καιρὸν τῆς Τίτης , καὶ ἕως τῆς τελείας της κα-
ταστροφῆς τῆς ἀπὸ τῆς Αὐτοκράτορος Αἰλίας Ἀδριανῆς , ἐλέγετο Ἱερουσαλήμ , καὶ
αὕτη ἦτον ἡ παλαιὰ , ἀπὸ δὲ τῆς αἰοικοδομῆς ὑπὸ τῆς αὐτῆς Αἰλίας Ἀδριανῆς , καὶ
ἕως τῆς μεγάλης Κωνσταντίας ἐλέγετο Αἰλία , καὶ Αἰλία Καπιτωλία . πάλιν ἀπὸ
τῆς μεγάλης , καὶ Ἀσιβῆς Βασιλείας , καὶ μάλισα ἀφ' ἧς ἔκτισεν ἐν αὐτῇ τὸν προσ-
κυνητὸν ναὸν τῆς τῆς Κυρίας ἡμῶν Λιασάσεως , ἔπαυσε τῆς λέγεσθαι Αἰλία , καὶ
λέγεται ἕως τῆς σήμερον ὑπὸ τῆς Χριστιανῶν νέα Ἱερουσαλήμ , καὶ ἡ Πόλις καθὼς
ἰδίως μὲ τὸ τὸ ὄνομα , νέα δηλαδὴ Ἱερουσαλήμ ὀνομάζεται , ὡς ἡ κειρηγ-
μείον διὰ Προφητικῶν Θεωσιματίων , καὶ τὸν Παμφίλκον Εὐσέβειον (Λόγος 3.
Κεφ. 33. εἰς τὸν βίον τῆς μεγάλης Κωνσταντίας) ἀνιττόμενον ἴσως ὅπερ λέγεται
ἐν τῇ Ἀποκαλύψει (Κεφαλ. 21. Ἐδαφ. 2.) ἰδὸν τὴν Πόλιν τὴν Ἀγίαν και-
νῶν καταβαίνουσαν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τῆς Οὐρανῆς , ἠτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσ-
μημένην τῷ ἁγίῳ αὐτῆς .

Λέγει καταβαίνουσαν ἀπὸ Θεοῦ , διότι καθὼς θέλει ὁ αὐτὸς Εὐσέβειος Κε-
φαλ. 25 τῆς αὐτῆς Βιβλίας .

» Αὐτίκα γὰρ Οἶκον ἀκτίημον συστήσασθαι διεκελάετο , ἐκ ἀγῆι (τρεῖςιν
» οὐ χωρὶς αὐτῶν θείας ἐπιπνοίας) τὸ ἐν διανοίᾳ βαλὼν , ἀλλ' ὑπ' αὐτοῦ
» τῆς Σωτῆρος ἀνακινήσει τῷ πνεύματι , καὶ διὰ τὸ δηλαδὴ τὴν βλέπει ἐν
τῇ Ἀποκαλύψει καταβαίνουσαν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ , ὅτι ἔκτισαι ἡ Νέα Ἱερουσαλήμ τῆς
Λιασάσεως , ὁ Ναὸς τῷ μεγάλῳ Βασιλεῖ ἐμπνιομένη , καὶ κινημένη εἰς τὸ τὸ
αἰδί .

αοίδιμον ἔργον παρά Θεῶ . ἐνθαῦτα δὲ δύο τινὰ εἶναι σημειώσεως ἄξια . πρῶτον, ὅτι δὲν ἀληθῶς ὅσοι λέγουσι πῶς ἡ νῦν Πόλις Ἱερουσαλήμ νὰ ἐκτίσθῃ ἐκ νέου παρά τῆ μεγάλης Κωνσταντίνου, συνέβη δὲ εἰς αὐτὸν ἡ ποιότητα ἀπάτη μὴ νοήσαντες ἴσως καλῶς ὅπερ ὁ αὐτὸς Εὐσέβιος λέγει εἰς τὸν βίον τῆ μεγάλης Κωνσταντίνου, Λόγῳ γ'. Κεφ 33. Νέα κατεσκευάζετο ἡ Ἱερουσαλήμ ἀντιπρόσωπος, τῆ πάλαι βουμείη, ἐνθα τὸ ἀντιπρόσωπος Ἱερουσαλήμ δὲν ἐννοεῖται ἀπὸ τῆς Πόλεως, ὅτι αὐτὴ δὲν ἐκτίσθῃ ἀντιπρόσωπος τῆ προτερον ἔση Πολι, ὅσον καὶ τὴν Ἰέρου, ἀλλ' ἐκτίσθῃ εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον ἐνθα ἦτον ἡ παλαιὰ, αὐ καλὰ καὶ ὡς εἶπομεν, μερικὰ τῆς Πόλεως μέρη ἀπὸ τῆ προτερον τετειχισμένα ἀφείδθησαν ἔξω, ὡσαντὶ Ὅρος Σκῶν, καὶ ἄλλα μὴ ὄντα προσελήφθησαν, καὶ ἐτειχίσθησαν, ὡς ὁ σεβάσμιος Γολγοθᾶς, καὶ μέρος τῆ Ὄρους Γιών . εἴτα καὶ ἐκτίσθη, καὶ ἐτειχίσθη ἡ Πόλις ὑπὸ τῆ Αἰλίας Ἀδριανῆ, καὶ παρανόμως ἀπὸ λόγου τῆ ἀνομάσθη Αἰλία, ἔχῃ δὲ ὑπὸ τῆ μεγάλης Κωνσταντίνου, ὡς ἔτιοι ὑπειλήφθησαν . ἐνδέχεται ὅμως καὶ ἀπὸ τῆς ἑνίας μέρη αὐτῆς ἐκ παλαιότητος, καὶ ἀμελείας ἀφανισμένα, νὰ ἀνεκατασκευάσθησαν, καθὼς μετέπειτα ὁ Αὐτοκράτωρ Ἡράκλειος, καὶ ἐν ὑσέροις ὁ τῆ Τέρκων Ἀντοκράτωρ Σελήμης, ὁ αὐτὸν λαβὼν ἐκ τῆς Ἰερουσίας τῆ Σαλαμῶν τῆς Αἰγύπτου, πολλὰ ἐκάτερος ἐν τοῖς ἰδίοις αὐτῆ χρόνοις σεσαφρομένα μέρη τῆ Τειχῶν τῆς Ἱερουσαλήμ ἐπισκεύασαν, ἀλλ' ἐννοεῖται ἐνθαῦτα τὸ ἀντιπρόσωπος Ἱερουσαλήμ τῆ πάλαι βουμείη, τῆ Εὐσέβειος, ἀπὸ τῆ προσκυντῆ Ναῦ τῆς ἐνδόξης τῆ Χριστῆ Ἀναστάσεως, τὸ ὅποιον καὶ νῦν Ἱερουσαλήμ ἰδίως ὀνομάζει ὁ αὐτὸς Εὐσέβιος, καθὼς τὸ μέρος τῆτος τὸ δοκοῦν ἀμφιρρέπεςπως, καὶ ἀσαφὲς ὁ Σωκράτης Βιβλ α'. Κεφ 17. τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας αὐτῆ, σαφηνίζει αὐτὸ ἔτιω λέγων . Ἡ δὲ τῆ Βασιλέως Μήτηρ (δηλαδὴ ἡ Ἀγία Ἐλένη) Οἶκον ἀκτῆριον ἐν τῆ τῆ Μνήματος Τόπῳ πολυτελεῆ κατεσκευάσεν, Ἱερουσαλήμ νῦν ἑπονομάσασα, ἀντιπρόσωπον τῆ πάλαι ἐκείνη, καὶ κατελελυμένη ποιήσασα . καὶ σημείωσον, ὅτι παλαιὰ, καὶ κατελελυμένην ἐννοεῖ καὶ οὗτος ὁ Σωκράτης εἰς τὴν ἐνθαῦτα περιεχόμενον, τὸν πάλαι διαβόητον, καὶ περὶδοξον τοῦ Σολομῶντος Ναὸν, εἰς ὃν ἐκτίσθη ἀντιπρόσωπος ὑπὸ τῆ μεγάλου Κωνσταντίνου ὁ Ἄγιος Ναὸς τῆς τῆ Κυρίου Ἀναστάσεως, καθὼς καὶ κεῖται, καὶ φαίνεται σήμερον . διατὶ δὲ τὸν ἀνομάσθη τῆτον Νῦν Ἱερουσαλήμ, ὡς ἴσσορεῖ ὁ Εὐσέβιος, πρὸς ἠώρησεν ἡ ἀμφιβολία νὰ νομίζωσιν πῶς ἐκ νέου ἐκτίσθη ὑπὸ τῆ μεγάλης Κωνσταντίνου ἡ Πόλις, καὶ πῶς εἰς ἀντιδιαστολήν τῆς παλαιᾶς Ἱερουσαλήμ, ἀνομάσθη νῦν .

Δεύτερον, καὶ ἔτι δὲν ἀληθῶς (με ὅλον ὅπερ εἶναι ἕδαμῶς δικαίως φρονήτοι ἀνδρες) ὅσοι νομίζουσι νὰ ἀνομάσθη ἡ Πόλις Νῦν Ἱερουσαλήμ ἀπὸ τῆ Ἀδριανῆ . ἀφ' ἧς δηλαδὴ ἐκτίσθη ὑπ' αὐτῆ, καὶ ὅχι ἀφ' ἧς ἐκτίσθη ὑπὸ τῆ μεγάλου Κωνσταντίνου τῆς Ἀγίας Ἀναστάσεως ὁ Ναὸς, καὶ διὰ τὸν Ναὸν, διότι ὁ Ἀδριανῆς ἔτος ὁ Κτίτωρ αὐτῆς τὸσον ἦτον ἐχθρὸς τῶν Ἑβραίων, καὶ τὸσον ἐμίσει αὐτὸν, ὡς ἔ μόνον αὐτὸν ἐκώλυε νὰ κατοικῆν ἐν αὐτῆ, ἀλλὰ καὶ νὰ τὴν βλέπῃ μακρόθεν ἐμποδίζον, εἰ μὴ μόνον ἀπαξ τῆ ἔτας, καὶ ἐν ἡμέρᾳ ῥητῆ, τῆ 10. δηλαδὴ τῆ

Αὐγῆ-

Αυγύςσ συνεχάρει τὰ εἰσέρχονται ἐν αὐτῇ , καὶ τὰ Φρῦνοι τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀθλιότητα , ἀλλὰ καὶ τότε οἱ παριστάμενοι Φρῦροι Στρατιῶται , ἐμετρῶσαν τὸν χρόνον τῆ Φρῦν με ἀργύρεα . πῶς λοιπὸν ἦτον δυνατὸν , ἢ ἐπὶ τέττε τῆ Βασιλείας Αἰθιοπῶν , ἢ ὑπερώτερα ὅπῃ ἐκατοίκων φεῖ Ρωμαῖοι , καὶ ἄλλοι Ἑθνικοὶ ; Χριστιανοὶ δὲ πολλὰ ἐλίγοι , καὶ ἐκεῖνοι ἐν κρυψῶ , καὶ λανθανόντες , τὰ ἀφῆσαν τὰ λέγεται ἡ Πόλις Γερουσαλήμ , καὶ ὄχι Αἰλία ;

Ἐκ τῆτων ἐν ἔγινε Φανερόν , πῶς Νέα Γερουσαλήμ ἀρχισε τὰ λέγεται ἀφ' ἧ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος , καὶ ἡ Μήτηρ αὐτῆ , ἐκτισαν τὸν μέγαν Ναὸν τῆς τῆ Κυρίας ἡμῶν Ἀγασάσιως , καὶ ἄλλας πολλὰς δίκτηρῆς Οἴκας , καὶ πάλιν νέα Γερουσαλήμ ἰδίως ὠνομάσθη ὁ Ναὸς , διαὶ δὲ τὸν Ναὸν , καὶ ἡ Πόλις , ὡς εἴρηται .

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Δ Ω Δ Ε Κ Α Τ Ο Ν .

Ὅτι ἡ Ἀγία Πόλις ἐσάθη περιβόητος πρὸ τῆς τῆ Κυρίας ἡμῶν ἐλθούσας , καὶ δι' ἄλλα πολλὰ , ἕξαιρέτως δὲ διαὶ τὴν Οἰκοδομῶν τοῦ Ναοῦ τοῦ Σολομῶντος , καὶ σύντομος ἐν μέρει ἐκφρασις τοῦ αὐτοῦ .

Α Τῆ ἡ Ἀγία Πόλις ἐσάθη περιβόητος πρὸ τῆς τῆ Κυρίας ἡμῶν ἐλθούσας , καὶ διαὶ τὸν Κτίσιω αὐτῆς , ἐπειδὴ καὶ ἐσάθη , ὡς εἶπομεν ἐν τῶ ἦδη προσεχωῶς ἀνωτέρω Κεφαλαίῳ ὁ Μελχισεδέκ , καὶ διαὶ τὴν ἀρχαιότητα , ἐπειδὴ καὶ ἐχρημάτισε περίεως δύο χιλιάδας χρόνος πρὸ Χριστοῦ , καὶ δι' ἄλλα πολλὰ προτερήματα , ἀλλ' ἔμως ἕξαιρέτως διαὶ τὸν ὑπερβαύμασον Ναὸν , τὸν ὁποῖον ἐκτισεν ὁ Σολομῶν ἐν αὐτῇ . τέττε τῆ Ναὸ ἡ ἐκφρασις δέσκεται ἐν τοῖς ἱεροῖς Βίβλοις τῆ Βασιλείων , καὶ μάλιστα ἕξαιρέτως παραὶ τῶ Ἰωσήφω Κεφ. 3. τῆ ἐγδῆς Βιβλίης περὶ Ἰσραηλῆς ἀρχαιολογίας , καὶ Κεφ. 4. τῆ πέμπτου Βιβλίης περὶ Ἰσραηλῆς πολέμου , καὶ οἱ ἔχοντες ταῦτα , καὶ βυλόμενοι τὴν τέττου καὶ μέρος εἰδῆσιν γνῆσαι , ἐκεῖνα μετρεχέσθωσαν . ἡμῖν ὅμως ἤρεσε τὰ ἐκδέσωμεν ἐν ταῦτα ὀλίγα τινὰ , ταῖ ὅσα δηλαδὴ ἐκ προχείρου μᾶς ἀφῆσεν ὁ ἱερώτατος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν Μελέτιος ἐν τῆ Περιγραφῇ τῆς Παλαυσίνης Κεφαλ. 20. τοῦ δέτερου Τόμου τῆς Γεωγραφικῆς αὐτοῦ Ἰστορίας , ἧτοι τῆς Ἀσίας , ταῖ ὅποια ἀντολιξέει ἕτως ἔχουσι .

» Τῆτον τὸν Ναὸν τὸν ἐκτισεν ὁ Σολομῶν εἰς τὸ ὄρος τὸ Μορία , εἰς τὸ ὁποῖον
 » ὄρος ὁ Ἀβραάμ ἠθέλησε καὶ τὴν θείαν θέλησιν τὰ θυσίασῃ τὸν υἱόν του τὸν
 » Ἰσαακ , ἔργον μεγαλοπρεπέστατον , καὶ ὡς εἶδεν ἄλλο , τὸν ὁποῖον καὶ ἱερόν ἐκά-
 » λην , ἀσεβῶς τὸν ἐκαυσε , καὶ ἠδᾶφισεν ὁ Νευχοδονόσορ . μετὰ δὲ ἐβδομή-
 » κοντα ἔτη , τὸν ἠώρεθωσεν ὁ Ζοροβάβελ ὁμῆ τοῖς συνελθῆσιν αὐτῶ Ἰουδαίοις
 » ἐκ τῆς ἀποικίας , διαὶ τῆς συνενδύσεως τῆ Βασιλείων τῆς Περσίας , ἀλλὰ πολ-
 » λῶ ἐλλίπισερον τῆς προτέρας μεγαλοπρεπῆς λαμπρότητος . αὐτὸν τὸν Ναὸν
 » ἰδῶν ὁ Μακεδὼν Ἀλέξανδρος ἠδέσθη , καὶ ἀλαβήθη . τὸν ἐμίανεν ὁ Ἀντίο-
 » χος »

», χος, τὸν ἀνεκάθησαν οἱ Μακκαβαῖοι, κατεπολεμήθη ὑπὸ τῆ Πουπηίου,
 », ἐγδύθη ὑπὸ τῆ Κράση, εἶτα Ἡρώδης ὁ Ἀσκαλωνίτης ὁ Βασιλεὺς τῶν Γου-
 », δαίων, διὰ τὰ ἐλύσθη τὴν ἀγάπην τῆ Λαῶ, κρεμνίσας αὐτὸν, τὸν αἰή-
 », γειρεν ἐκ Φεμελίων πολλῶ λαμπρότερον, ἴσον κ' τὸ ἀρχαῖον ὕψος. Ἐ μέ-
 », ρη τῆ Γερῆ τέττα ἦσαν τέσσαρα, τὸ Προαύλιον, ἥτοι ἡ ἑσπέρια αὐλή, εἰς
 », τὸ ὁποῖον εἰσέβαινον καὶ οἱ ἀλλογενεῖς. τὸ Κοσμικὸν Ἄγιον, τὸ ὁποῖον ἦτον
 », κεχωρισμῆτον τῆ προαυλίας μετὰ τοῖχον, ὅπου εἰσῆχοντε τόσοι αἰῶρες, ὅσον
 », καὶ γυναῖκες, μόνον ἐκ τῶν Ἑβραίων προσφέροντες τὰς λατρείας. εἰς αὐτὸ ἦτον
 », ἡ Στῶα τῆ Σολομώντος, εἰς τὴν ὁποῖαν συνεχῶς ἐδίδασκεν ὁ Σωτὴρ.

», Τρίτον μέρος τῆ Γερῆ ἦτον τῆ Ἄγια, συνεχῆς μετὰ τὸ Κοσμικὸν Ἄγιον, εἰς
 », τὸ ὁποῖον μόνον οἱ Ἰερεῖς εἰσέβαινον, καὶ σχεδὸν εἰς τὴν μίσην αὐτῆ, ἀντικρὺ
 », τῆ Ναῦ ἦτον τὸ Θυσιαστήριον, ἐν ᾧ οἱ Ἰερεῖς προσέφερον τὰ θυμιάματα, καὶ
 », πρὸς ἑκατέραν πλάταν τέττα τῆ Θυσιαστηρίων ἴσατο Χρυσῆ Λυχνία. ὁμοίως
 », ἐκεῖ ἦτον καὶ ἡ Χρυσῆ Τράπεζα ἔχουσα οὖν Ἄρτους τῆς Προθέσεως.

», Εἰς ἐγὼ τὸ Θυσιαστήριον εἶδεν ὁ Ζαχαρίας τὸν Ἄγγελον ἰσάμενον εἰς τῆ
 », δεξιά τῆ Θυσιαστηρίων ὅταν ἰερέσγει ὡς Ἰερεὺς ὅπως ἦτον, τὸν προειπόντα τὴν γέν-
 », νησιν τῆ ἕβτα.

», Τὸ τέταρτον, καὶ τελευταῖον μέρος τῆ Γερῆ, Ἄγια Ἄγιων ἀνομάζετο,
 », ἔνδον τῆ ὁποῖα ἐφυλάττετο ἡ Κιβωτὸς τῆς Διαθήκης, καὶ ἐν αὐτῇ ὁ Θεὸς συ-
 », νωμίλει μετὰ τὸν Ἄκρον Ἀρχιερεῖα, καὶ τῆ ἀπεκρίνετο, ὅθεν καὶ Χρηστήριον ἐκα-
 », λείτο. ἔνδον δὲ τῆς Κιβωτῆ ἦσαν αἱ δύο Πλάκες, εἰς τὰς ὁποίας ἔγραψεν ὁ
 », Θεὸς τὸν Νόμον, ἡ Σέμνος τῆ Μοῖνα, καὶ ἡ Ράβδος τοῦ Ἀαρὼν. αὕτη δὲ
 », ἡ Κιβωτὸς δὲν ἰσάζετο εἰς τὸν αἰορθευμένον Ναὸν μετὰ τὴν Βαβυλωνικὴν ἐπά-
 », νοδον, καὶ πάλιν εἰς τὸ Προαύλιον, ὅπερ καὶ Ἄντρον τῶν Ἑβραίων ἐκαλείτο.
 », ἦτον ἡ Ωραία Πύλη ἀντικρὺζουσα τῆ Ἀνατολῆς, ἥτις διὰ τοῦτο καὶ Ἀνατολι-
 », κὴ ἀνομάζετο.

», Εἰς αὐτὴν ἰάτρῃσε τὸν χωλὸν ὁ Πέτρος συνάμα τῷ Ἰωάννῃ ἀρισκόμενος.
 », τὸ ὕψος αὐτῆς τῆς Πύλης ἦτον τριάκοντα πηχῶν, καὶ ὅλη ἐκαλύπτετο ὑπὸ
 », χαλκοῦ Κορινθίου. ἡ ἀντικρὺ αὐτῆς Πύλη, δὲ ἥς εἰσῆχοντο εἰς τὸ Ἄντρον
 », τῶν Ἰουδαίων, ἦτον ὑψηλὴ πενήντα πηχῶν· ἡ εἰσάγουσα δὲ εἰς τὸ ἄντρον τῶν
 », Ἰερέων, τὸ ὕψος εἶχεν 70 πηχῆς. αὐτῆ δὲ τῆ Ναῦ ἡ Πύλη ἦτον κατὰ τὸ
 », ὕψος 90 πηχῶν, καὶ κ' τὰ διαστήματα τῶν Πυλῶν. ἰσχυροῦσαν καὶ τὰ πο-
 », λυτελῆ Αὐλαῖα, ἥτοι τὰ παραπέτασματῶν, ἡ καταπέτασματῶν. τὸ καταπέ-
 », τασμα τῆς ὑψηλοῦς Πύλης τῆ Ναῦ ἐχίσθη εἰς δύο μέρη ἐκ τῆς κορυφῆς,
 », μέχρι τῆς ὑπάτης, ὅταν ὁ Χριστὸς ἔξῆπνῃσεν ἐν τῷ Σαυρῷ. ἐπερτεργυεῖζε-
 », το οὗτος ὁ Ναὸς ὑπὸ τῆς ἰσχυροῦς Κοιλῆδος τῆς λεγομένης Κεδρῶν, εἰς τὴν
 », ὁποῖαν ἐκρέμισαν οἱ αἰῶσοι Ἑβραῖοι τὸν Ἀπόστολον Γάλακτον ἐκ τῆς αἰσθητικῆς
 », κορυφῆς τῆ Πύργου, τῆτον λοιπὸν τὸν μεγαλοπρεπέστατον Ναὸν κατέκαυσε,
 », καὶ κατέσκαψε Τίτος ὁ υἱὸς τῆ Οὐεσσασιανῶν, καὶ ἔκτοτε ἔμεινεν ἠδαφισμένος
 », ἔτη σχεδὸν τετρακόσια, ὡς πάλιν ἀνακοδομήθη τὸ Ἱερόν ὅπως κρατῆσιν οἱ Τερ-

καὶ σήμερον ὑπὸ τῆς Χριστιανῶν, μὴ δίδοντες κατ' ἕδρα τρόπον εἴσοδον ἐν αὐ-
τῷ ἔτι εἰς οὗτον Χριστιανούς.

Καὶ μέχρη μὲν τὰς τοῦ Α΄θλων. εἰρήσθωσαν ὁμοῦ προσέτι καὶ ταῦτα.

Οὗτος ὁ λεγόμενος Ναὸς τοῦ Σολομώντος (διότι ὁ ἀρχαῖος ἐκεῖνος τελείως ἠ-
φανίσθη) δέσκειται τὴν σήμερον ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ, ἐνθα καὶ ὁ παλαιός ὅστις ὑπερβαίνει ὅχι μόνον ὅλας τὰς οἰκοδομὰς τῆς Ἱερουσαλήμ, ἀλλὰ σχεδὸν καὶ
οὗτον λοιπὸν ἀπαιτῶν Ναὸν τῆς Ο΄θωμανῶν, εἰ καὶ μὴ κατὰ τὸ μέγεθος, ἀλλ'
ὁμοῦ κατὰ τὸ ὑπερβάλλον τῆς ωραιότητος, καὶ τὰ ἄλλα εἰς ἀτεχνίαν κάλλους τῆς
οἰκοδομῆς τε. εἶναι δὲ οἰκοδομημένους ἐπαύω εἰς ὑψηλὸν τόπον, ἥτοι εἰς τὸ ὄρος
Μοριά. ἔχει περιχλω ἀρχαιοφάνειον, ἥτις ὡς λέγεται, περιέχει πολλὰ τι-
νά, καὶ θαυμάσια, τὸσον νέα, ὅσον καὶ παλαιά. δέσκειται σιμὰ εἰς τὴν Χρυ-
σίαν (ὡς ἐλέγεται) τῆς Πόλεως Πέρσων, ἥτις εἶναι προσκολλημένη εἰς τὴν μεγά-
λῳ Αὐλίῳ τοῦ Ναῦ. ἀπὸ τῆς μίαν γωνίαν, ἢ κόγχῳ αὐτῆς, ὡς πρὸς Με-
σημβρίαν εἶναι ὁ Ναὸς, ἐνθα ἐγένετο ἡ ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου μας ἀπὸ τὸν Συ-
μεὼν, ὀνομάζεται δὲ παρὰ τοῖς Ἀραβῶν Μεζιτ Ἀξά, ἥτοι Ἄγια τῆς Ἀγίων,
τὸν ὁποῖον τιμᾶσι μεγάλως καὶ αὐτοὶ οἱ Ο΄θωμανοὶ, καὶ εἶναι ὅλος μολυβοσκε-
πασος, εἶναι δὲ Μεζιτ, καὶ προσκυνοῦσιν ἐκεῖ, εἰς δὲ τὸ μέσον, καὶ τὸ κέντρον
τῆς Αὐλῆς ταύτης, σέκεται ὁ τοῦ Σολομώντος Ναὸς, λεγόμενος Ἀραβισὶ Σά-
χρα Τελλὰχ, ἥτοι Λίθος Θεῖος, ἢ Ἱερός, καὶ Μάλλακ Τὰς, ἥτοι Λίθος
Κρεμάμενος, ἐκ τοῦ ὁποῖου ἔλαβε τὴν ἐπωνυμίαν καὶ ὅλος ὁ Ναὸς, διότι εἰς τὸ
μέσον τοῦ Ναοῦ εἶναι μία πέτρα, ἢ ὁποῖα εἶναι προσκολλημένη ἐπαύω εἰς δύο
τοίχους, ἔχουσα ἀπ' αὐτῶν κατὰ μήκος, καὶ πλάτος, καὶ ὑποκάτωθεν
εἶναι Σπήλαιον.

Οἱ τοῦ Μωάμεθ καινότερον θέλωσι πῶς αὐτὴ ἡ πέτρα ἐκατίβη ἀπὸ οὗτου Οὐ-
ρανοῦ, καθὼς καὶ ἄλλοι τινὲς λέγουσι, ὅτι ἐπαύω αὐτῆς ἔγνω τὸ πρῶτον ὁ Ἀδάμ
τὴν γυναῖκα αὐτῆς. ἐκ δὲ τῆς Ῥαβίων Ἑβραίων τινὲς θέλωσιν ὅτι ναὶ εἶναι οἱ
λίθοι ἐκεῖνοι ὅς ἔλαβεν ὁ Ἰακώβ, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆν αὐτῆς, καὶ ἐκοιμή-
θη, καὶ ἐνυπνιασθεὶς ἴδε τὴν Κλίμακα, καὶ οὗτον Ἀγγέλου τοῦ Θεοῦ αἰαβαίνον-
τας, καὶ καταβαίνοντας ἐπ' αὐτῆν, οἵτινες λίθοι τότε μὲν ἦτον πολλοὶ, ὕστερον
ὁμοῦ προσάξει Θεοῦ ἐγένοντο εἰς (Γεν. 28. 11.) τινὲς δὲ πάλιν λέγουσι, ὅτι καὶ
αὐτίτυπος τῷ ὄρει Σινᾶ, καὶ ὁ ἐπ' αὐτῆν διδάσκων τῆ Κιβωτῆ τῆς Διαθή-
κης, ὡς διασαφῶν δηλαδὴ, καὶ ἱερμηνεύων τὰ ἐν τῇ Διαθήκῃ περιεχόμενα, ὡς
καὶ ἄλλοι πάλιν θέλωσιν, ὅτι καὶ ὁ λίθος ἐκεῖνος ἐπαύω τοῦ ὁποῖου ἦτον ἡ Κιβω-
τὸς εἰς τὰ Ἄγια τῆς Ἀγίων. καὶ πάλιν ἄλλοι, πῶς ἐγένετο ἐκ τοῦ χοῦ ἐκεῖνος
καὶ ἐπλάσθη καὶ ὁ Ἀδάμ.

Ἐπαύω εἰς αὐτῆν δέσκειται τυπωμένον ἓνα πάτημα ποδῶν, τὸ ὁποῖον λέγου-
σιν οἱ τοῦ Μωάμεθ ὅτι ναὶ εἶναι τῶ Προφήτη, καὶ Ἀρχηγῶ αὐτῆς, ὅταν ἦλθε, καὶ
ἐπροσκύνησεν ἐπαύω εἰς αὐτῆν.

Εἰς δὲ τὸ ἄλλο μέρος φαίνονται τὰ δάκτυλα τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ, διό-
τι, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, δὲν δίδεται ἀδεία ναὶ εἰσελθῶσιν εἰς αὐτὸν, ἢ Χριστιαν-
οὶ,

νοί, ἢ ἄλλης Ἐρησκείας αὐθροποι (ἔξω μόνον αὐτοῦ εἰς τινα ἕξ αὐτῶν ἀδεια διὰ βασιλικῆς ὀρίσμου) παρὰ μόνον οἱ τῶν Μωάμεθ Ἐρησκῶντες, οἱ δὲ παραβῆτες τὸν ὄρον τοῦτον, εἶναι ἔνοχοι ἢ εἰς ἔξομωσιν, ἢ εἰς κεφαλικῶν τιμωρίαν. ὅλα ὅμως τὰ ἔξωθεν τοῦ Ναῦ, καὶ τῆς Αὐλῆς, φαίνοινται ἀπὸ τὸ λεγόμενον Παλάτιον τοῦ Πιλάτου, εἰς τὸ ὁποῖον τινὲς σήμερον ἔχει τινὲς κατοικίαν τε ὁ Ἐπαρχος τῆς Πέλειος ἑαυτοῦ, ἢτοι ὁ Πασᾶς.

Περὶ τούτου τοῦ Ναῦ ἀσύμφωνά πολλά καὶ ἰσορρῶνται, καὶ λέγονται παρὰ τοῖς Ἀραβῶν, καὶ Ὀθωμανοῖς, ἅτινα ἀντίκεινται τῇ Θεῖᾳ Γραφῇ, καὶ τοῖς παρῆμιν ἀληθεῶν Ἱστορικοῖς, τὰ ὁποῖα καίπερ εἰδότες ἀκριβῶς, ὅμως ἐκ ἕξου γραφῆ παραδόναι, τὸ δὲ αἴτιον πασιδῆλον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τοῦ Θεῖου, καὶ προσκυντῆ Ναῦ τῆς τῆ Κυρίας ἡμῶν Ἀναστάσεως.

Αλλὰ καιρὸς εἶναι νῦν εἰπεῖν περὶ τοῦ σεβασμιωτάτου, καὶ ἀγιωτάτου Ναῦ τῆς τοῦ Κυρίας ἡμῶν Ἀναστάσεως, δηλαδὴ διὰ τινὲς μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἀγιωτάτου, καὶ Ἀποστολικῆς Πατριαρχικῆς Θρόνου τῆς Ἱεροσολύμων, ὁ ὁποῖος ἐπειδὴ καὶ ἐκτίσθη εἰς τιμὴν τῆς τοῦ Κυρίας ἡμῶν Ἀναστάσεως, καὶ τοῦ Θανάτου, καὶ τῶν λοιπῶν σωτηριακῶν παθῶν, εἶναι καὶ ὁ πλέον ἕξαιρετώτερος, καὶ περιφημος, καὶ ὑπερβαίνει καὶ εἰς τινὲς ἀξίαν, καὶ τινὲς ἀγιότητά, ὅχι μόνον παύσαις αὐτῆς ἄλλης Θεῖου Ναοῦ τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ τῆς Παλαιστίνης, ἀλλὰ καὶ τῆς Οἰκουμένης ἀπάσης. ἐπειδὴ καὶ ὡς εἰς πρωτότυπον ἅπασαι πρὸς αὐτὸν ἀναφέρονται, καὶ ἐν αὐτῷ πρῶτον τὸ μέγα Θεοσαστήριον κατασκευάσας, ἐπὶ αὐτῷ δηλαδὴ εἰς τὸν σεβασμιον Γολγοθαῖ, ἐν ᾧ ἐγένετο θύμα τὸ Ἀρνίον τὸ πρὸ καταβολῆς Κόσμου ἐσφαγμένον, ὁ Τίος, καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ τὸ κατὰ σάρκα, εἰς ὃν ἔβηκε τὸ πικρὸν χρεαντὸν αὐτοῦ αἷμα, καὶ δούσ ἑαυτὸν ἀτίλυτρον ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἔξηγόρασεν ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρείου. διὰ νῦν γίνῃ δὲ ἡ περὶ τούτου διήγησις πλέον σαφές, χρεῖα εἶναι νῦν σημειώσωμεν πέντε τινὰ εἰς ἕξω χωρῶν κεφάλαια.

Πρῶτον, αὐτὸς ἐσάθη προτετυπωμένος ὁ Θεῖος οὗτος Ναὸς εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἀκακίας, καὶ ἀδωότητος.

Δεύτερον, αὐτὸς καὶ ἐν τῷ Φυσικῷ Νόμῳ.

Τρίτον, αὐτὸς καὶ ἐν τῷ Γραπτῷ.

Τέταρτον, καὶ τίναν τρόπον, καὶ μετὰ ποῖα αἰνίγματα ἐπροφητεύθη παρὰ τῶν Προφητῶν.

Καὶ Πέμπτον, παρὰ τίνων ἐκτίσθη καὶ τινὲς ἀρχῶν, καὶ ποσαχῶς ὀνομάζεται, καὶ ὑπὸ τίνων ὕστερον ἀνεκαταστάθη καὶ διαφόρων καιρῶν ὁ Θεῖος οὗτος Ναὸς.